

1028**KONWENCJA RADY EUROPY****o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa
oraz o finansowaniu terroryzmu,**

sporządzona w Warszawie dnia 16 maja 2005 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 16 maja 2005 r. została sporządzona w Warszawie Konwencja Rady Europy o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa oraz o finansowaniu terroryzmu, w następującym brzmieniu:

Przekład

KONWENCJA RADY EUROPY

o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa oraz o finansowaniu terroryzmu

Preambuła

Państwa Członkowskie Rady Europy i inni Sygnatariusze niniejszej Konwencji.

Zważywszy, że celem Rady Europy jest osiągnięcie większej jedności między jej członkami.

Przekonane o potrzebie prowadzenia wspólnej polityki karnej w celu ochrony społeczeństwa.

Zważywszy, że zwalczanie ciężkich przestępstw, które stają się coraz poważniejszym problemem międzynarodowym, wymaga użycia nowoczesnych i skutecznych metod działania w skali międzynarodowej;

Wierząc, że jedna z tych metod polega na pozbawianiu sprawców przestępstw dochodów z tych przestępstw oraz narzędzi;

Zważywszy, że osiągnięcie tego celu wymaga również utworzenia dobrze funkcjonującego systemu współpracy międzynarodowej;

Biorąc pod uwagę Konwencję Rady Europy o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa (ETS nr 141 – zwana dalej „Konwencją z 1990 roku”);

Powołując się również na Rezolucję 1373 (2001) o zagrożeniach dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa aktami terroryzmu, przyjętą przez Radę Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych dnia 28 września 2001 roku, a szczególnie jej ustęp 3 literę d;

Powołując się na Międzynarodową Konwencję o Zwalczaniu Finansowania Terroryzmu, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 9 grudnia 1999 roku, a szczególnie jej artykuły 2 i 4, które zobowiązują Państwa Strony do uznania finansowania terroryzmu za przestępstwo kryminalne;

Przekonane o potrzebie podjęcia natychmiastowych kroków w kierunku ratyfikacji i pełnego wdrożenia Międzynarodowej Konwencji o Zwalczaniu Finansowania Terroryzmu, wymienionej powyżej,

Uzgodniły, co następuje:

ROZDZIAŁ I – Terminologia

Artykuł 1 – Terminologia

W rozumieniu niniejszej Konwencji:

- a. "dochody" oznaczają każdą korzyść ekonomiczną pochodzącą lub uzyskaną, bezpośrednio lub pośrednio, z przestępstw. Może ona stanowić każde mienie, o którym mowa w literze b niniejszego artykułu;
- b. "mienienie" obejmuje mienie każdego rodzaju, zarówno materialne, jak i niematerialne, ruchome lub nieruchome, oraz dokumenty prawne lub inne stanowiące dowód tytułu do tego mienia lub prawo na tym mieniu;
- c. "narzędzia" oznaczają każdą rzecz użytą lub której zamierza się użyć w jakikolwiek sposób, w całości lub w części, do popełnienia przestępstwa lub przestępstw;
- d. "konfiskata" oznacza karę lub środek karny, orzeczony przez sąd w następstwie postępowania w sprawie o przestępstwo lub przestępstwa, powodujący ostateczne pozbawienie mienia;

e. "przestępstwo bazowe" oznacza każde przestępstwo, wskutek którego zostały uzyskane dochody, które mogą być przedmiotem przestępstwa, o którym mowa w artykule 9 niniejszej Konwencji.

f. „jednostka analityki finansowej” (zwana dalej „JAF”) oznacza centralną, państwową agencję, odpowiedzialną za otrzymywanie (oraz, jeśli to dozwolone, wnioskowanie), analizę i przekazywanie odpowiednim organom ujawnionych informacji finansowych

i. dotyczących podejrzanych dochodów i potencjalnego finansowania terroryzmu lub

ii. wymaganych przez krajowe prawodawstwo lub przepisy,

w celu zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;

g. „zamrożenie” lub „zajęcie” oznacza tymczasowy zakaz przekazywania, zniszczenia, zamiany, rozporządzania lub przemieszczania mienia, albo tymczasowe sprawowanie nadzoru bądź kontroli mienia, na podstawie zarządzenia sądu lub innego właściwego organu;

h. „finansowanie terroryzmu” oznacza czynności, o których mowa w artykule 2 Międzynarodowej Konwencji o Zwalczaniu Finansowania Terroryzmu, wymienionej powyżej.

ROZDZIAŁ II – Finansowanie terroryzmu

Artykuł 2 – Stosowanie Konwencji do finansowania terroryzmu

1. Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne dla umożliwienia jej stosowania postanowień zawartych w rozdziałach III, IV i V niniejszej Konwencji do finansowania terroryzmu.

2. W szczególności, każda Strona zapewni, że jest zdolna do poszukiwania, śledzenia, identyfikacji, zamrażania, zajmowania i konfiskowania mienia, pochodzącego z legalnego bądź nielegalnego źródła, użytego lub przeznaczonego w jakikolwiek sposób, w całości lub w części, do finansowania terroryzmu, lub dochodów z tego przestępstwa, oraz do współpracy w tym celu w możliwie najszerszym zakresie.

ROZDZIAŁ III – Środki podejmowane na poziomie krajowym

Część 1 – Przepisy ogólne

Artykuł 3 – Metody konfiskaty

1. Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne dla umożliwienia jej konfiskaty narzędzi oraz dochodów lub mienia, których wartość odpowiada wartości takich dochodów i mieniu pochodzącemu z przestępstwa prania pieniędzy.

2. Pod warunkiem, że ustęp 1 niniejszego artykułu stosuje się do prania pieniędzy i kategorii przestępstw wymienionych w załączniku do Konwencji, każda Strona może, w chwili podpisania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia bądź przystąpienia, przez oświadczenie skierowane do Sekretarza Generalnego Rady Europy oświadczyć, że ustęp 1 niniejszego artykułu stosuje się:

a. tylko do przestępstw podlegających karze pozbawienia wolności lub aresztu na okres dłuższy niż jeden rok. Każda Strona może jednakże złożyć oświadczenie o stosowaniu niniejszego postanowienia odnośnie do konfiskaty dochodów z przestępstw podatkowych wyłącznie w celu umożliwienia konfiskaty takich dochodów, zarówno w kraju, jak i drogą

współpracy międzynarodowej, zgodnie z krajowym i międzynarodowym prawodawstwem dotyczącym egzekwowania zobowiązań podatkowych; i/lub

b. tylko do listy określonych przestępstw.

3. Strony mogą przewidzieć obowiązkową konfiskatę w odniesieniu do przestępstw podlegających konfiskacie. Strony mogą w szczególności uregulować w tych przepisach przestępstwa prania pieniędzy, handlu narkotykami, handlu ludźmi i inne poważne przestępstwa.

4. Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne do wymagania, aby w przypadku poważnego przestępstwa lub przestępstw, zgodnie z przepisami prawa krajowego, sprawca wykazywał źródło pochodzenia zakwestionowanych dochodów lub innego mienia podlegającego konfiskacie w zakresie, w jakim wymóg ten jest zgodny z zasadami jej prawa krajowego.

Artykuł 4 – Środki śledcze i tymczasowe

Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne dla umożliwienia jej natychmiastowego zidentyfikowania, śledzenia, zamrażania lub zajmowania mienia, które podlega konfiskacie zgodnie z artykułem 3, szczególnie w celu ułatwienia przeprowadzenia późniejszej konfiskaty.

Artykuł 5 – Zamrożenie, zajęcie i konfiskata

Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne dla zapewnienia, że środki zamrażania, zajęcia i konfiskaty dotyczą również:

- a. mienia, na które dochody te zostały przekształcone lub zamienione;
- b. mienia uzyskanego z legalnych źródeł, jeżeli dochody zostały wymieszane, w całości bądź w części, z takim mieniem, do szacowanej wartości wymieszanych dochodów;
- c. dochodu lub innych zysków osiągniętych z dochodów, z mienia, na które dochody z przestępstwa zostały przekształcone lub zamienione, lub z mienia, z którym dochody z przestępstwa zostały wymieszane, do szacowanej wysokości wymieszanych dochodów, w taki sam sposób i w tym samym zakresie jak dochody.

Artykuł 6 – Zarządzanie mieniem zamrożonym lub zajęтым

Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne dla zapewnienia należytego zarządzania mieniem zamrożonym lub zajęтым, zgodnie z artykułami 4 i 5 niniejszej Konwencji.

Artykuł 7 – Uprawnienia i techniki śledcze

1. Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, które będą konieczne do wyposażenia jej sądów lub innych właściwych organów w uprawnienia do nakazania, aby dokumenty bankowe, finansowe lub handlowe były udostępniane lub zajmowane w celu przeprowadzenia czynności, o których mowa w artykułach 3, 4 i 5. Strona nie może uchylić się od podjęcia działań na podstawie postanowień niniejszego artykułu z powodu obowiązku zachowania tajemnicy bankowej.

2. Bez naruszenia ustępu 1, każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne dla umożliwienia jej:

a. ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna jest posiadaczem lub beneficjentem jednego lub więcej niż jednego rachunku, jakiegokolwiek rodzaju, w banku znajdującym się na jej obszarze a, jeżeli tak jest, uzyskania wszystkich informacji na temat zidentyfikowanych rachunków;

b. uzyskania szczegółów odnośnie określonych rachunków bankowych i operacji bankowych przeprowadzonych w danym okresie na jednym lub więcej niż jednym określonym rachunku, w tym szczegółów wszelkich rachunków, z których otrzymywano bądź na które przekazywano środki;

c. monitorowania, w określonym okresie, operacji bankowych prowadzonych na jednym lub więcej niż jednym zidentyfikowanym rachunku; oraz

d. zapewnienia, że banki nie będą ujawniać zainteresowanym klientom lub innym osobom trzecim, że zwracano się o informacje bądź uzyskano je zgodnie z literami a, b lub c, lub, że prowadzone jest dochodzenie.

Strony rozważą rozszerzenie niniejszego postanowienia na rachunki prowadzone przez instytucje finansowe inne niż banki.

3. Każda Strona rozważy przyjęcie środków ustawodawczych i innych, koniecznych dla umożliwienia jej stosowania specjalnych technik śledczych ułatwiających identyfikację i śledzenie dochodów oraz zbieranie związanego z nimi materiału dowodowego, takiego jak obserwacja, podsłuch połączeń telekomunikacyjnych, dostęp do systemów komputerowych oraz nakaz przedstawienia określonych dokumentów.

Artykuł 8 – Środki prawne

Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne dla zapewnienia stronom zainteresowanym, których dotyczą środki wymienione w artykułach 3, 4 i 5 i innych odpowiednich przepisach niniejszej części, skutecznych środków prawnych dla ochrony ich praw.

Artykuł 9 – Przestępstwa prania

1. Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne dla uznania za przestępstwa w jej prawie wewnętrznym następujących czynów popełnionych umyślnie:

a. zamiana lub przekazania mienia wiedząc, że stanowi ono dochód, w celu zatajenia lub ukrycia nielegalnego pochodzenia tego mienia lub udzielenia pomocy osobie, która uczestniczy w popełnieniu przestępstwa bazowego, w celu uniknięcia prawnych konsekwencji jej czynu;

b. zatajenie lub ukrycie prawdziwej natury mienia, źródła jego pochodzenia, miejsca położenia, rozporządzania nim, przemieszczania, własności lub praw do takiego mienia, wiedząc, że mienie to stanowi dochód; i, z zastrzeżeniem jej zasad konstytucyjnych i podstaw jej systemu prawnego;

c. nabycie, posiadanie lub korzystanie z mienia, wiedząc, w chwili jego otrzymania, że mienie to stanowi dochód;

d. udział w popełnieniu któregoś z czynów uznanych za przestępstwo zgodnie z niniejszym artykułem, udział w związku lub zмовie w celu jego popełnienia, pomocnictwo, podżeganie, ułatwianie oraz doradzanie przy jego popełnieniu.

2. Dla wdrożenia lub stosowania ustępu 1 niniejszego artykułu:

a. nie ma znaczenia, czy przestępstwo bazowe jest karalne zgodnie z ustawodawstwem Strony;

b. można zastrzec, że przestępstwa przewidziane w tym ustępie nie mają zastosowania do sprawców przestępstwa bazowego;

c. wiedza, zamiar lub cel, stanowiące znamiona przestępstwa przewidzianego w niniejszym ustępie, mogą zostać ustalone na podstawie obiektywnych okoliczności faktycznych.

3. Każda Strona może przyjąć środki ustawodawcze lub inne, konieczne dla uznania za przestępstwa w swoim prawie wewnętrznym wszystkich lub niektórych czynów wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu, w którymkolwiek lub w obu następujących przypadkach, kiedy sprawca:

a. podejrzewał, że mienie stanowi dochód,

b. powinien był przypuszczać, że dane mienie stanowi dochód.

4. Biorąc pod uwagę, że ustęp 1 niniejszego artykułu dotyczy kategorii przestępstw bazowych wymienionych w załączniku do Konwencji, każde Państwo lub Wspólnota Europejska może oświadczyć, w chwili podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, przez oświadczenie skierowane do Sekretarza Generalnego Rady Europy, że ustęp 1 niniejszego artykułu ma zastosowanie:

a. tylko w przypadku, gdy przestępstwo bazowe podlega karze pozbawienia wolności lub aresztu w wymiarze dłuższym niż jeden rok, lub dla tych Stron, które stosują w swoich systemach prawnych minimalny wymiar kary za przestępstwa, w przypadku, gdy przestępstwo podlega karze pozbawienia wolności lub aresztu w minimalnym wymiarze ponad sześciu miesięcy; i/lub

b. tylko do listy wymienionych przestępstw bazowych; i/lub

c. do kategorii poważnych przestępstw zgodnie z krajowym prawem Strony.

5. Każda Strona zapewni, że wydany wcześniej lub równocześnie wyrok skazujący za przestępstwo bazowe nie stanowi podstawy do skazania za pranie pieniędzy.

6. Każda Strona zapewni, że wyrok skazujący za pranie pieniędzy zgodnie z niniejszym artykułem jest możliwy w przypadku, gdy zostało udowodnione, że mienie, stanowiące przedmiot ustępu 1 litera a lub b niniejszego artykułu, pochodzi z przestępstwa bazowego, bez konieczności szczegółowego ustalania, jakie to było przestępstwo.

7. Każda Strona zapewni rozszerzenie przestępstw bazowych dla prania pieniędzy o te czyny, które popełniono w innym Państwie, które stanowią przestępstwo w tym Państwie, i które stanowiłyby przestępstwo bazowe, gdyby zostały popełnione w kraju. Każda Strona może zastrzec, że jedyną podstawą jest fakt, że czyn stanowiłby przestępstwo bazowe, gdyby został popełniony w kraju.

Artykuł 10 – Odpowiedzialność zbiorowa

1. Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne dla zapewnienia, że osoby prawne mogą być pociągane do odpowiedzialności za przestępstwa prania pieniędzy ustanowione zgodnie z niniejszą Konwencją, popełnione na ich korzyść przez jakąkolwiek osobę fizyczną, działającą samodzielnie bądź w imieniu organu osoby prawnej, posiadającego pozycję wiodącą w ramach osoby prawnej, na podstawie:

a. prawa do reprezentowania osoby prawnej; lub

b. upoważnienia do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej; lub

c. upoważnienia do sprawowania kontroli w ramach osoby prawnej,

jak również za udział takiej osoby fizycznej w charakterze pomocnika lub podżegacza w wyżej wymienionych przestępstwach.

2. Poza przypadkami przewidzianymi w ustępie 1, każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne dla zapewnienia, że osoba prawna będzie odpowiedzialna w przypadku, gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby fizycznej, o której mowa w ustępie 1, umożliwił popełnienie przestępstwa, o którym mowa w ustępie 1, na korzyść tej osoby prawnej, przez podlegającą jej osobę fizyczną.

3. Odpowiedzialność osoby prawnej na podstawie niniejszego artykułu nie będzie wykluczać postępowania karnego przeciw osobom fizycznym, które są sprawcami, podżegaczami lub pomocnikami w popełnianiu przestępstw wymienionych w ustępie 1.

4. Każda Strona zapewni, że osoby prawne, pociągnięte do odpowiedzialności zgodnie z artykułem, zostaną poddane skutecznym, proporcjonalnym i odstrasżającym sankcjom karnym oraz innym niż karne, w tym karom pieniężnym.

Artykuł 11 – Wcześniejsze decyzje

Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne dla zapewnienia możliwości uwzględnienia, w trakcie ustalania kary, ostatecznych decyzji wobec osoby fizycznej lub prawnej, podjętych u innej Strony w stosunku do przestępstw określonych zgodnie z niniejszą Konwencją.

Część 2 – Jednostka analityki finansowej (JAF) i zapobieganie

Artykuł 12 – Jednostka analityki finansowej (JAF)

1. Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne dla ustanowienia JAF, określonej w niniejszej Konwencji.

2. Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne dla zapewnienia, że jej JAF posiada dostęp, pośredni lub bezpośredni, w odpowiednim czasie, do informacji finansowych, administracyjnych oraz informacji posiadanych przez organy ścigania, niezbędnych do należytego wypełniania jej funkcji, w tym do analizy przesłanych zawiadomień o transakcjach podejrzanych.

Artykuł 13 – Środki zapobiegania praniu pieniędzy

1. Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne do ustanowienia wyczerpujących regulacji krajowych oraz nadzoru lub monitoringu mającego zapobiegać praniu pieniędzy i w należyty sposób uwzględni obowiązujące standardy międzynarodowe, w tym w szczególności zalecenia przyjęte przez Grupę Zadaniową ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF).

2. W związku z powyższym, każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, które są konieczne dla:

a. żądania od osób prawnych i fizycznych, biorących udział w działaniach, co do których istnieje szczególne prawdopodobieństwo wykorzystania do celów prania pieniędzy i w takim zakresie, w jakim dotyczy to tych działań:

i. identyfikacji i weryfikacji tożsamości ich klientów oraz, kiedy to możliwe, ich rzeczywistych beneficjentów, jak również prowadzenia bieżącej oceny stosunków gospodarczych w oparciu o zasady ryzyka;

ii. zgłaszania podejrzeń prania pieniędzy podlegających ochronie;

iii. podejmowania środków pomocniczych, takich jak przechowywanie danych dotyczących tożsamości klientów i transakcji, szkolenie personelu oraz ustanowienie wewnętrznej polityki i procedur, dostosowanych, jeśli to niezbędne, do rozmiarów przedsiębiorstwa i jego profilu;

b. zakazywania, odpowiednio, osobom, o których mowa w literze *a*, ujawniania faktu przekazania zawiadomienia o transakcji podejrzanej lub związanych z tym informacji lub ze prowadzone jest lub może być prowadzone dochodzenie w sprawie prania pieniędzy;

c. zapewnienia, że osoby, o których mowa w literze *a* podlegają skutecznym systemom monitoringu, a gdzie to stosowne – nadzoru, w celu zapewnienia zgodności z wymogami dotyczącymi zwalczania prania pieniędzy, gdzie to konieczne – na podstawie podatności na ryzyko.

3. W związku z powyższym, każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, które są konieczne do wykrywania znaczących transgranicznych przewozów gotówki i odpowiednich instrumentów zbywalnych na okaziciela.

Artykuł 14 – Wstrzymywanie podejrzanych transakcji krajowych

Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze i inne, konieczne dla umożliwienia JAF, lub, jeżeli to stosowne, jakiegokolwiek właściwej jednostce lub organowi, w przypadku, gdy powstaje podejrzenie, że transakcja związana jest z praniem pieniędzy, podjęcia natychmiastowych działań polegających na zawieszeniu lub wstrzymaniu zgody na przeprowadzenie dokonywanej transakcji w celu przeprowadzenia analizy tej transakcji i potwierdzenia podejrzenia. Każda Strona może ograniczyć zastosowanie takiego środka do przypadków, w których zostało przedstawione zawiadomienie o transakcji podejrzanej. Maksymalny czas trwania jakiegokolwiek zawieszenia lub wstrzymania zgody na transakcję podlegać będzie odpowiednim przepisom prawa krajowego.

ROZDZIAŁ IV – Współpraca międzynarodowa

Część 1 – Zasady współpracy międzynarodowej

Artykuł 15 – Zasady ogólne i środki współpracy międzynarodowej

1. Strony będą współpracować ze sobą wzajemnie w możliwie najszerszym zakresie w celu prowadzenia czynności dochodzeniowych i postępowań, których celem jest konfiskata narzędzi i dochodów.

2. Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze lub inne, konieczne dla realizacji, na zasadach określonych w tym rozdziale, wniosków o:

a. konfiskatę określonych składników mienia, stanowiących dochody lub narzędzia, jak również konfiskatę dochodów polegającą na żądaniu zapłaty sumy pieniędzy odpowiadającej wartości tych dochodów;

b. udzielenie pomocy w prowadzeniu czynności dochodzeniowych i zastosowanie środków tymczasowych, z uwzględnieniem każdej formy konfiskaty wymienionej w literze *a*.

3. Pomoc w prowadzeniu czynności dochodzeniowych i zastosowanie środków tymczasowych, opisanych w ustępie 2 litera *b* udzielana będzie w sposób przewidziany przez prawo wewnętrzne Strony otrzymującej wniosek i zgodnie z tym prawem. Jeżeli wniosek dotyczący jednego z tych środków będzie wymieniać formalności lub procedury niezbędne zgodnie z prawem Strony występującej z wnioskiem, to nawet wówczas, gdy będą one nieznanne Stronie

otrzymującej wniosek, ta ostatnia będzie realizować takie wnioski w takim zakresie, w jakim podjęte działania nie są sprzeczne z fundamentalnymi zasadami jej prawa.

4. Każda Strona przyjmie środki ustawodawcze lub inne, konieczne dla zapewnienia, że wnioski napływające od innych Stron w celu identyfikacji, śledzenia, zamrażania lub zajmowania dochodów lub narzędzi, otrzymują taki sam priorytet jak te, które zostały sporządzone w ramach procedur wewnętrznych.

Część 2 – Pomoc w prowadzeniu czynności dochodzeniowych

Artykuł 16 – Obowiązek udzielania pomocy

Strony, na wniosek, będą udzielać sobie wzajemnie najszerszej możliwej pomocy w zakresie identyfikacji i wykrycia narzędzi, dochodów i innego mienia podlegającego konfiskacie. Pomoc taka obejmie wszelkie środki uzyskiwania i zabezpieczania dowodów dotyczących istnienia wyżej wymienionego mienia, miejsca jego położenia lub przemieszczania, natury, statusu prawnego lub wartości.

Artykuł 17 – Wnioski o informacje na temat rachunków bankowych

1. Każda Strona podejmie, na warunkach określonych w niniejszym artykule, środki konieczne dla ustalenia, w odpowiedzi na wniosek przesłany przez inną Stronę, czy osoba fizyczna lub prawna, przeciwko której toczy się dochodzenie karne, posiada lub kontroluje jeden lub więcej niż jeden rachunek, jakiegokolwiek rodzaju, w którymkolwiek z banków położonych na jej obszarze i w przypadku stwierdzenia tego faktu przekaze szczegóły zidentyfikowanych rachunków.
2. Zobowiązanie ustanowione w niniejszym artykule będzie stosować się jedynie do tych informacji, które znajdują się w posiadaniu banku prowadzącego rachunek.
3. Strona występująca z wnioskiem, poza wymaganiami określonymi w artykule 37, poda we wniosku:
 - a. uzasadnienie, z jakich względów uważa, że informacja, o którą wnioskuje, może mieć szczególne znaczenie dla celów postępowania karnego w sprawie przestępstwa;
 - b. uzasadnienie, na jakiej podstawie uważa, że banki na obszarze Strony, do której kierowany jest wniosek, prowadzą dany rachunek i sprecyzować, w takim zakresie, w jakim to jest możliwe, o które banki i/lub rachunki może chodzić; oraz
 - c. wszelkie dodatkowe informacje, które mogą ułatwić realizację wniosku.
4. Strona, do której skierowano wniosek, może uzależnić jego realizację od tych samych warunków, które stosuje w przypadku wniosków o poszukiwanie i zajęcie.
5. Każde Państwo lub Wspólnota Europejska może oświadczyć w chwili podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, przez oświadczenie skierowane do Sekretarza Generalnego Rady Europy, że niniejszy artykuł ma zastosowanie jedynie do kategorii przestępstw wymienionych w liście zawartej w załączniku do niniejszej Konwencji.
6. Strony mogą rozszerzyć niniejszy przepis na rachunki prowadzone przez instytucje finansowe inne niż banki. Takie rozszerzenie może zostać dokonane na zasadzie wzajemności.

Artykuł 18 – Wnioski o informacje na temat transakcji bankowych

1. Na wniosek drugiej Strony, Strona, do której skierowano wniosek przekaze szczegóły określonych rachunków bankowych i operacji bankowych przeprowadzonych w danym okresie na jednym lub więcej niż jednym rachunku, wymienionym we wniosku, wraz z danymi szczegółowymi wszystkich rachunków, na które wpływają, bądź z których są przekazywane środki
2. Zobowiązanie ustanowione w niniejszym artykule będzie stosować się jedynie do tych informacji, które znajdują się w posiadaniu banku prowadzącego rachunek.
3. Strona występująca z wnioskiem, poza wymogami określonymi w artykule 37, wskaże w swoim wniosku, z jakich względów uważa, że informacja, o którą wnioskuje, może mieć znaczenie dla celów postępowania karnego w sprawie przestępstwa;
4. Strona, do której kierowany jest wniosek, może uzależnić realizację wniosku od tych samych warunków, które stosuje w przypadku wniosków o poszukiwanie i zajęcie.
5. Strony mogą rozszerzyć niniejsze postanowienie na rachunki prowadzone przez instytucje finansowe inne niż banki. Takie rozszerzenie może zostać dokonane na zasadzie wzajemności.

Artykuł 19 – Wnioski o monitorowanie transakcji bankowych

1. Każda Strona zapewni, że, na wniosek innej Strony, jest zdolna do monitorowania, przez określony czas, operacji bankowych przeprowadzonych w danym okresie na jednym lub więcej niż jednym rachunku wymienionym we wniosku, i że przekaze rezultaty przeprowadzonych czynności Stronie występującej z wnioskiem.
2. Strona występująca z wnioskiem, poza wymogami określonymi w artykule 37, wskaże w swoim wniosku z jakich względów uważa, że informacja, o którą występuje, może mieć znaczenie dla celów postępowania karnego w sprawie przestępstwa;
3. Decyzja dotycząca monitorowania będzie podejmowana w stosunku do każdego pojedynczego przypadku przez właściwe organy Strony, do której skierowano wniosek, przy należyтым uwzględnieniu prawa krajowego tej Strony.
4. Praktyczne szczegóły dotyczące monitorowania zostaną uzgodnione między właściwymi organami Strony występującej z wnioskiem i Strony, do której skierowano wniosek.
5. Strony mogą rozszerzyć niniejszy przepis na rachunki prowadzone przez instytucje finansowe inne niż banki.

Artykuł 20 – Informacja z własnej inicjatywy

Bez uszczerbku dla własnych czynności dochodzeniowych lub postępowań, Strona może bez uprzedniego wniosku przekazać drugiej Stronie informacje o narzędziach i dochodach, jeżeli uzna, że ujawnienie takich informacji może pomóc Stronie, która je otrzymuje, w podjęciu lub prowadzeniu czynności dochodzeniowych lub postępowań albo może prowadzić do wystosowania przez tę Stronę wniosku na podstawie niniejszego rozdziału.

Część 3 – Środki tymczasowe

Artykuł 21 – Obowiązek podejmowania środków tymczasowych

1. Na wniosek drugiej Strony, która wszczęła postępowanie karne lub postępowanie w celu konfiskaty, Strona podejmie konieczne środki tymczasowe, takie jak zamrożenie lub zajęcie, aby zapobiec wszelkim transakcjom, przekazywaniom lub rozporządzaniu mieniem, które następnie może stać się przedmiotem wniosku o konfiskatę lub które może być wykorzystane do realizacji wniosku.

2. Strona, która otrzymała wniosek o konfiskatę zgodnie z artykułem 23, podejmie, jeśli jest takie żądanie, środki wymienione w ustępie 1 niniejszego artykułu w stosunku do każdego

mienia stanowiącego przedmiot wniosku lub które mogłoby być wykorzystane do realizacji wniosku.

Artykuł 22 – Wykonywanie środków tymczasowych

1. Po wykonaniu środków tymczasowych, o które wnioskowano zgodnie z artykułem 21 ustęp 1, Strona występująca z wnioskiem udostępni z własnej inicjatywy i tak szybko jak to jest możliwe Stronie, do której został skierowany wniosek, wszystkie informacje, które mogą kwestionować te środki bądź zmieniać ich zakres. Strona występująca z wnioskiem udzieli również bezzwłocznie wszelkich informacji uzupełniających, których zażąda Strona, do której skierowano wniosek, a które są niezbędne dla wdrożenia środków tymczasowych oraz dalszych czynności.

2. Przed uchyceniem środka tymczasowego zastosowanego zgodnie z niniejszym artykułem, Strona, do której skierowano wniosek, tam gdzie to jest możliwe, umożliwi Stronie występującej z wnioskiem przedstawienie swoich argumentów za dalszym stosowaniem tego środka.

Część 4 – Konfiskata

Artykuł 23 – Obowiązek konfiskaty

1. Strona, która otrzymała od drugiej Strony wniosek o konfiskatę narzędzi lub dochodów znajdujących się na jej obszarze:

a. wykona nakaz konfiskaty wydany przez sąd Strony występującej z wnioskiem w odniesieniu do tych narzędzi lub dochodów; albo

b. wystąpi z wnioskiem do swoich właściwych organów w celu uzyskania nakazu konfiskaty i, jeśli nakaz taki zostanie wydany, wykonuje go.

2. Dla celów stosowania ustępu 1 litera b niniejszego artykułu każda Strona będzie uprawniona w razie potrzeby do wszczęcia postępowania w sprawie konfiskaty na podstawie własnego prawa.

3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu będą mieć zastosowanie również do konfiskaty polegającej na żądaniu zapłaty sumy pieniędzy odpowiadającej wartości dochodów, jeżeli mienie, w stosunku do którego może być wykonana konfiskata, znajduje się na obszarze Strony, do której skierowano wniosek. W takich przypadkach, jeżeli przy wykonywaniu nakazu konfiskaty zgodnie z ustępem 1 nie dojdzie do uzyskania zapłaty, Strona, do której skierowano wniosek, zrealizuje żądanie przez skonfiskowanie każdego mienia dostępnego w tym celu.

4. Jeżeli wniosek o konfiskatę dotyczy konkretnego składnika mienia, Strony mogą uzgodnić, że Strona, do której skierowano wniosek, może dokonać konfiskaty w formie żądania zapłaty sumy pieniędzy odpowiadającej wartości tego mienia.

5. Strony będą współpracować w jak najszerszym zakresie na podstawie swojego prawa krajowego z tymi Stronami, które wystąpią z wnioskiem o przeprowadzenie działań

równoważnych z konfiskatą prowadzących do pozbawienia mienia, które nie mają charakteru sankcji karnych, o ile działania takie będą przedmiotem nakazu organu sądowego Strony występującej z wnioskiem w związku z przestępstwem, pod warunkiem ustalenia, że mienie stanowi dochód lub inny rodzaj mienia w rozumieniu artykułu 5 niniejszej Konwencji.

Artykuł 24 – Wykonywanie konfiskaty

1. Postępowanie w sprawie uzyskiwania i wykonywania konfiskaty na podstawie artykułu 23 będzie podlegać prawu Strony, do której skierowano wniosek.
2. Strona, do której skierowano wniosek, będzie związana ustaleniami faktycznymi w takim zakresie, w jakim zostały one stwierdzone w wyroku skazującym lub decyzji sądowej Strony występującej z wnioskiem, lub w takim zakresie, w jakim wyrok skazujący lub decyzja sądowa opierają się wyraźnie na tych ustaleniach.
3. Każde Państwo lub Wspólnota Europejska może oświadczyć w chwili podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, przez oświadczenie skierowane do Sekretarza Generalnego Rady Europy, że ustęp 2 niniejszego artykułu ma zastosowanie wyłącznie z uwzględnieniem ich zasad konstytucyjnych i podstawowych założeń ich systemu prawnego.
4. Jeżeli konfiskata będzie polegać na żądaniu zapłaty sumy pieniędzy, właściwy organ Strony, do której skierowano wniosek, przeliczy tę kwotę na swoją walutę według kursu wymiany drugiej Strony obowiązującego w chwili podejmowania decyzji o wykonaniu konfiskaty.
5. W przypadku wskazanym w artykule 23 ustęp 1 litera a, wyłącznie Strona występująca z wnioskiem będzie mieć prawo podejmowania decyzji w kwestii wystąpienia z wnioskiem o zmianę nakazu konfiskaty.

Artykuł 25 – Mienie skonfiskowane

1. Strona dokonująca konfiskaty mienia na podstawie artykułów 23 i 24 niniejszej Konwencji będzie rozporządzać tym mieniem zgodnie ze swoim prawem krajowym i procedurami administracyjnymi.
2. Działając na wniosek złożony przez inną Stronę zgodnie z artykułami 23 i 24 niniejszej Konwencji, Strony potraktują priorytetowo – w zakresie w jakim pozwala na to prawo krajowe oraz jeżeli jest to przedmiotem wniosku – zwrot skonfiskowanego mienia Stronie występującej z wnioskiem, aby mogła ona wypłacić odszkodowanie ofiarom przestępstwa lub zwrócić mienie prawowitym właścicielom.
3. Działając na wniosek złożony przez inną Stronę zgodnie z artykułami 23 i 24 niniejszej Konwencji, Strona może potraktować w sposób specjalny zawarcie porozumień lub uzgodnień o podziale przedmiotowego mienia z innymi Stronami, na podstawie indywidualnych ustaleń zgodnie ze swoim prawem krajowym lub procedurami administracyjnymi.

Artykuł 26 – Prawo wykonywania konfiskaty i maksymalna wartość konfiskaty

1. Wniosek o konfiskatę sporządzony na podstawie artykułów 23 i 24 nie narusza prawa Strony występującej z wnioskiem do wykonania nakazu konfiskaty we własnym zakresie.
2. Postanowienia Konwencji nie będą interpretowane jako zezwalające na dokonanie konfiskaty mienia o całkowitej wartości przekraczającej kwotę określoną w nakazie konfiskaty. Jeżeli Strona stwierdzi, że mogłoby to nastąpić, zainteresowane Strony podejmą konsultacje aby uniknąć takiego skutku.

Artykuł 27 – Pozbawienie wolności z powodu odmowy zapłaty

Strona, do której skierowano wniosek, nie będzie mogła podjąć decyzji o pozbawieniu wolności z powodu odmowy zapłaty, jak również zastosować innego środka ograniczającego wolność osoby wskutek wniosku złożonego na podstawie artykułu 23, jeżeli Strona występująca z wnioskiem zastrzegła to we wniosku.

Część 5 – Odmowa i odroczenie wykonania czynności w ramach współpracy

Artykuł 28 – Przyczyny odmowy

1. Można odmówić współpracy na podstawie niniejszego rozdziału, jeżeli:

a. żądana czynność byłaby sprzeczna z podstawowymi zasadami systemu prawnego Strony, do której skierowano wniosek; lub

b. realizacja wniosku mogłaby naruszyć suwerenność, bezpieczeństwo, porządek publiczny lub inne istotne interesy Strony, do której skierowano wniosek; lub

c. w opinii Strony, do której skierowano wniosek, znaczenie sprawy, której wniosek dotyczy, nie uzasadnia podjęcia żądanej czynności; lub

d. przestępstwo, którego dotyczy wniosek, jest przestępstwem skarbowym, z wyjątkiem finansowania terroryzmu;

e. przestępstwo, którego dotyczy wniosek, jest przestępstwem politycznym, z wyjątkiem finansowania terroryzmu; lub

f. Strona, do której skierowano wniosek, uważa, że wykonanie żądanej czynności byłoby sprzeczne z zasadą *ne bis in idem*; lub

g. przestępstwo, którego dotyczy wniosek, nie stanowiłoby przestępstwa według prawa Strony, do której skierowano wniosek, gdyby zostało popełnione w obszarze jej jurysdykcji. Jednakże ta przyczyna odmowy ma zastosowanie do współpracy przewidzianej w części 2 tylko w takim zakresie, w jakim żądana pomoc wymaga stosowania środków przymusu. Jeżeli do celów współpracy na podstawie niniejszego rozdziału wymagane jest obopólne uznanie danego czynu za przestępstwo, wymóg ten uznaje się za spełniony bez względu na fakt, czy obydwie Strony klasyfikują przestępstwo w tej samej kategorii przestępstw lub określają przestępstwo przy użyciu tego samego terminu, o ile obydwie Strony uznają za przestępstwo postępowanie leżące u podstaw naruszenia prawa.

2. Można również odmówić współpracy przewidzianej w części 2 w zakresie, w jakim żądana pomoc wymaga stosowania środków przymusu, oraz współpracy przewidzianej w części 3 niniejszego rozdziału, jeżeli w podobnej sprawie krajowej żądane środki nie mogłyby być podjęte na podstawie prawa krajowego Strony, do której skierowano wniosek, w celach dochodzeniowych lub prowadzenia postępowań.

3. Jeżeli prawo Strony, do której skierowano wniosek, tego wymaga, można również odmówić współpracy przewidzianej w części 2 w zakresie, w jakim żądana pomoc pociąga za sobą stosowanie środków przymusu oraz w części 3 niniejszego rozdziału, jeżeli żądane środki lub inne środki mające podobny skutek nie byłyby dozwolone przez prawo Strony występującej z wnioskiem lub, w odniesieniu do właściwych organów Strony występującej z wnioskiem, jeżeli wniosek nie został zatwierdzony przez sędziego lub inny organ sądowy, w tym również prokuratorów, jeżeli każdy z tych organów jest właściwy w sprawach o przestępstwa.

4. Można również odmówić współpracy przewidzianej w części 4 niniejszego rozdziału, jeżeli:

- a. prawo Strony, do której skierowano wniosek, nie przewiduje konfiskaty w odniesieniu do rodzaju przestępstw, których dotyczy wnioski; lub
 - b. bez uszczerbku dla obowiązku wynikającego z artykułu 23 ustęp 3, wykonywanie współpracy byłoby sprzeczne z zasadami prawa krajowego Strony, do której skierowano wnioski, dotyczącymi granic konfiskaty z uwagi na stosunek między przestępstwem a:
 - i. korzyścią ekonomiczną, która może być uznana za dochody pochodzące z przestępstwa; lub
 - ii. mieniem, które może być uznane za narzędzia popełnienia tego przestępstwa; lub
 - c. według prawa Strony, do której skierowano wniosek, konfiskata nie może być już zarządzona lub wykonana z powodu przedawnienia; lub
 - d. bez uszczerbku dla artykułu 23 ustęp 5, wniosek nie odnosi się do uprzedniego wyroku skazującego lub decyzji sądowej lub zawartego w takiej decyzji ustalenia, że zostało popełnione przestępstwo lub kilka przestępstw, na podstawie których konfiskata została nakazana lub jest żądana; lub
 - e. konfiskata nie jest wykonalna na obszarze Strony występującej z wnioskiem lub podlega jeszcze zaskarżeniu w drodze zwykłych środków odwoławczych; lub
 - f. wniosek dotyczy nakazu konfiskaty wydanego zaocznie, a według opinii Strony, do której skierowano wniosek, w postępowaniu prowadzonym przez Stronę występującą z wnioskiem, które poprzedziło wydanie takiej decyzji, nie zostało zapewnione minimum praw do obrony, uznanych za przysługujące każdej osobie oskarżonej w sprawie karnej.
5. W rozumieniu ustępu 4 litera *f* niniejszego artykułu, decyzji nie uważa się za wydaną zaocznie, jeżeli:
- a. została ona potwierdzona lub ogłoszona po wniesieniu środka zaskarżenia przez osobę zainteresowaną; lub
 - b. została wydana na skutek odwołania, z zastrzeżeniem, że odwołanie zostało złożone przez osobę zainteresowaną.
6. Przy ocenie dla celów ustępu 4 litera *f* niniejszego artykułu, czy zostało zapewnione minimum prawa do obrony, Strona, do której skierowano wniosek, weźmie pod uwagę okoliczność, czy osoba zainteresowana rozmyślnie uchylała się od wymiaru sprawiedliwości lub mając możliwość złożenia środka odwoławczego przeciwko decyzji wydanej zaocznie, postanowiła tego nie czynić. To samo stosuje się, jeżeli osoba zainteresowana, mimo prawidłowego doręczenia wezwania do stawienia się, nie stawiała się ani nie wniosła o odroczenie.
7. Strona nie będzie powoływać się na tajemnicę bankową jako przyczynę odmowy współpracy przewidzianej w niniejszym rozdziale. Jeżeli jej prawo krajowe tego wymaga, Strona może żądać, aby wniosek o współpracę, który wiązałby się z uchynieniem tajemnicy bankowej, był zatwierdzony przez sędziego lub inny organ sądowy, w tym prokuratorów, jeżeli każdy z tych organów jest właściwy w sprawach o przestępstwa.
8. Bez uszczerbku dla przyczyny odmowy przewidzianej w ustępie 1 litera *a* niniejszego artykułu:
- a. fakt, że osoba, przeciwko której prowadzone są czynności dochodzeniowe lub został wydany nakaz konfiskaty przez organy Strony występującej z wnioskiem, jest osobą prawną,

nie będzie podnoszony przez Stronę, do której skierowano wniosek, jako przeszkoda dla wykonywania współpracy na podstawie niniejszego rozdziału;

b. fakt, że osoba fizyczna, przeciwko której został wydany nakaz konfiskaty dochodów, zmarła po wydaniu tego nakazu, lub fakt, że osoba prawna została rozwiązana po wydaniu przeciwko niej nakazu konfiskaty dochodów, nie będzie podnoszony jako przeszkoda udzielenia pomocy zgodnie z artykułem 23 ustęp 1 litera *a.*

c. fakt, że osoba, przeciwko której toczy się postępowanie lub został wydany nakaz konfiskaty przez organy Strony występującej z wnioskiem, została wymieniona we wniosku jako sprawca zarówno przedmiotowego przestępstwa, jak i przestępstwa prania pieniędzy, zgodnie z artykułem 9 ustęp 2 litera *b* niniejszej Konwencji, nie będzie podnoszona przez Stronę wezwaną jako przeszkoda dla wykonywania współpracy na podstawie niniejszego rozdziału.

Artykuł 29 – Odroczenie

Strona, do której skierowano wniosek, może odroczyć wykonanie wnioskowanej czynności, jeżeli czynność taka mogłaby przeszkodzić w prowadzeniu czynności dochodzeniowych lub postępowań przez jej organy.

Artykuł 30 - Częściowe lub warunkowe uwzględnienie wniosku

Przed odmową lub odroczeniem wykonania czynności w ramach współpracy przewidzianej w niniejszym rozdziale Strona, do której skierowano wniosek, rozważy, tam gdzie jest to wskazane, po skonsultowaniu się ze Stroną występującą z wnioskiem, czy może uwzględnić wniosek częściowo lub pod takimi warunkami, jakie uzna za konieczne.

Część 6 - Doręczanie i ochrona praw osób trzecich

Artykuł 31 - Doręczanie dokumentów

1. Strony udzielą sobie wzajemnie możliwie najszerzej pomocy w doręczaniu dokumentów sądowych osobom, których dotyczą środki tymczasowe i konfiskata.

2. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla:

a. możliwości przesyłania dokumentów sądowych drogą pocztową bezpośrednio do osób przebywających za granicą;

b. możliwości powodowania doręczenia dokumentów sądowych przez urzędników sądowych, funkcjonariuszy lub inne właściwe organy Strony, od której dokument pochodzi, bezpośrednio przez organy konsularne tej Strony lub przez urzędników sądowych, funkcjonariuszy lub inne właściwe organy Strony, do której dokument jest skierowany,

chyba że Strona, do której dokument jest skierowany, złoży odmienne oświadczenie w tym przedmiocie Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy przy podpisywaniu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

3. Doręczając dokumenty sądowe osobom przebywającym za granicą, których dotyczą środki tymczasowe lub nakaz konfiskaty wydany w Stronie przesyłającej, Strona ta wskaże środki odwoławcze przysługujące takim osobom na podstawie jej prawa.

Artykuł 32 - Uznawanie decyzji zagranicznych

1. Przy realizacji wniosku o współpracę na podstawie części 3 i 4 Strona, do której skierowano wniosek, uznaje każdą decyzję podjętą przez władze sądowe Strony występującej z wnioskiem dotyczącą praw dochodzonych przez osoby trzecie

2. Można odmówić uznania, jeżeli:

a. osoby trzecie nie miały dostatecznej możliwości dowiedzenia swoich praw; lub

b. decyzja jest sprzeczna z wcześniejszą decyzją podjętą w Stronie, do której skierowano wniosek, w tej samej sprawie; lub

c. jest ona sprzeczna z porządkiem publicznym Strony, do której skierowano wniosek lub

d. decyzja została podjęta wbrew przepisom o wyłącznej jurysdykcji przewidzianej przez prawo Strony, do której skierowano wniosek.

Cześć 7 - Przepisy proceduralne i inne przepisy ogólne

Artykuł 33 - Organ centralny

1. Strony wyznaczają organ centralny, a w miarę potrzeby organy, odpowiedzialne za przesyłanie wniosków i udzielanie odpowiedzi na wnioski składane na podstawie niniejszego rozdziału, realizację takich wniosków lub przekazywanie ich właściwym organom do realizacji

2. W chwili podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, każda Strona powiadomi Sekretarza Generalnego Rady Europy o nazwach i adresach organów wyznaczonych zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 34 - Bezpośrednie porozumiewanie się

1. Organy centralne będą porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

2. W nagłym przypadku wnioski lub zawiadomienia przewidziane w niniejszym rozdziale mogą być przesyłane bezpośrednio przez organy sądowe, w tym prokuratorów Strony występującej z wnioskiem do takich samych organów Strony, do której skierowano wniosek. W takich przypadkach kopia będzie jednocześnie przesyłana do organu centralnego Strony, do której skierowano wniosek, za pośrednictwem organu centralnego Strony występującej z wnioskiem

3. Wniosek lub zawiadomienie przewidziane w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu mogą być przesyłane za pośrednictwem Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (Interpol).

4. Jeżeli wniosek został złożony zgodnie z ustępem 2 niniejszego artykułu, a organ nie jest właściwy do jego realizacji, organ ten przekaże wniosek właściwemu organowi krajowemu i poinformuje o tym bezpośrednio Stronę występującą z wnioskiem.

5. Wnioski lub zawiadomienia, przewidziane w części 2 niniejszego rozdziału, niewymagające stosowania środków przymusu, mogą być bezpośrednio przekazywane przez właściwe organy Strony występującej z wnioskiem właściwym organom Strony, do której kierowany jest wniosek.

6. Projekty wniosków lub zawiadomień przewidziane w niniejszym rozdziale mogą być przesyłane bezpośrednio przez organy sądowe Strony występującej z wnioskiem do takich samych organów Strony, do której kierowany jest wniosek, przed formalnym wnioskiem, w celu upewnienia się, iż zostanie on po otrzymaniu sprawnie zrealizowany i że zawiera wystarczające informacje i załączoną dokumentację, tak aby spełniał wymagania ustawodawstwa Strony do której jest kierowany wniosek.

Artykuł 35 - Forma wniosku i języki

1. Wszystkie wnioski przewidziane w niniejszym rozdziale będą składane na piśmie. Mogą być one przekazywane w wersji elektronicznej lub poprzez zastosowanie wszelkich innych środków przekazu danych, pod warunkiem, iż Strona występująca z wnioskiem jest przygotowana do dostarczenia, w każdej chwili, na żądanie, pisemnej wersji tego typu przekazu wraz z oryginałem. Jednakże każda Strona może w każdej chwili, przez oświadczenie skierowane do Sekretarza Generalnego Rady Europy, wskazać warunki, na których jest gotowa przyjąć i wykonać wnioski otrzymane drogą elektroniczną lub inną drogą przekazywania danych.
2. Z zastrzeżeniem przepisów ustępu 3 niniejszego artykułu, nie będzie wymagane tłumaczenie wniosków i załączonych dokumentów.
3. W chwili podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, każde Państwo lub Wspólnota Europejska może złożyć Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy oświadczenie, że zastrzega sobie prawo żądania, aby do wniosków do niej kierowanych i załączonych dokumentów były dołączane tłumaczenia na jego język lub na jeden z oficjalnych języków Rady Europy lub na ten z nich, który wskaże. Może ona również, przy tej okazji, złożyć oświadczenie o gotowości przyjmowania tłumaczeń na inny język przez nią wskazany. Inne Strony mogą stosować zasadę wzajemności.

Artykuł 36 - Legalizacja

Dokumenty przekazywane przy stosowaniu postanowień niniejszego rozdziału będą zwolnione z wszelkich formalności legalizacyjnych.

Artykuł 37 - Treść wniosku

1. Wniosek o współpracę przewidziany w niniejszym rozdziale będzie określać:
 - a. organ występujący z wnioskiem i organ prowadzący czynności dochodzeniowe lub postępowanie;
 - b. przedmiot i przyczynę wniosku;
 - c. sprawy, łącznie z istotnymi faktami (takimi jak data, miejsce i okoliczności przestępstwa), których dotyczą czynności dochodzeniowe lub postępowanie, z wyjątkiem wniosku o doręczenie;
 - d. jeżeli współpraca wymaga stosowania środków przymusu:
 - i. tekst przepisów ustawowych lub - jeżeli to nie jest możliwe - informacje o odpowiednich przepisach prawnych mających zastosowanie; i
 - ii. wskazanie, że żądane środki lub inne środki o podobnych skutkach mogłyby być podjęte na obszarze Strony występującej z wnioskiem na podstawie jej prawa;
 - e. kiedy jest to konieczne i w zakresie, w jakim jest to możliwe:
 - i. dane dotyczące osoby lub osób zainteresowanych, łącznie z nazwiskiem, datą i miejscem urodzenia, obywatelstwem i miejscem pobytu, a w wypadku osoby prawnej - jej siedzibą; i
 - ii. mienie, w stosunku do którego współpraca jest żądana, jego położenie. jego powiązanie z osobą lub osobami zainteresowanymi, jakiegokolwiek powiązanie tego

mienia z przestępstwem, jak również wszelkie dostępne informacje o innych osobach prawach do tego mienia; i

f. szczególną procedurę, której zastosowania życzy sobie Strona występująca z wnioskiem

2. Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego na podstawie części 3 w odniesieniu do zajęcia mienia, na podstawie którego może być realizowany nakaz konfiskaty polegający na żądaniu zapłaty sumy pieniędzy, będzie również wymieniać maksymalną kwotę, której pokrycia żąda się z tego mienia.

3. Poza danymi wymienionymi w ustępie 1 wniosek na podstawie części 4 będzie zawierać:

a. w przypadku artykułu 23 ustęp 1 litera a:

i. uwierzytelnioną kopię nakazu konfiskaty wydanego przez sąd Strony występującej z wnioskiem oraz wyjaśnienie, na jakiej podstawie nakaz został wydany, jeżeli nie wynika to z samego nakazu;

ii. poświadczenie wydane przez właściwy organ Strony występującej z wnioskiem, że nakaz konfiskaty jest wykonalny i nie podlega zaskarżeniu w drodze zwykłych środków odwoławczych;

iii. informacje, w jakim zakresie żąda się wykonania nakazu; oraz

iv. informacje o konieczności podjęcia środków tymczasowych;

b. w przypadku przewidzianym w artykule 23 ustęp 1 litera b, opis faktów, na które powołuje się Strona występująca z wnioskiem, dostateczny dla umożliwienia Stronie, do której skierowano wniosek uzyskania nakazu na podstawie jej prawa krajowego;

c. jeżeli osoby trzecie miały możliwość dochodzenia praw, dokumenty potwierdzające taką możliwość.

Artykuł 38 - Wnioski wadliwe

1. Jeżeli wniosek nie jest zgodny z postanowieniami niniejszego rozdziału lub dostarczone informacje nie są wystarczające do jego realizacji przez Stronę, do której skierowano wniosek, Strona ta może zwrócić się do Strony występującej z wnioskiem o jego poprawienie lub uzupełnienie o dodatkowe informacje.

2. Strona, do której skierowano wniosek, może wyznaczyć termin dostarczenia takich poprawek lub informacji.

3. Do czasu otrzymania żądanych poprawek lub informacji dotyczących wniosku sporządzonego na podstawie części 4 niniejszego rozdziału, Strona, do której skierowano wniosek może podjąć każdy ze środków, o których mowa w części 2 lub 3 niniejszego rozdziału.

Artykuł 39 - Wielość wniosków

1. Jeżeli Strona, do której skierowano wniosek otrzyma więcej niż jeden wniosek na podstawie części 3 lub 4 niniejszego rozdziału w stosunku do tej samej osoby lub mienia, wielość wniosków nie powstrzyma tej Strony od realizacji wniosków wymagających podjęcia środków tymczasowych.

2. W razie wielości wniosków na podstawie części 4 niniejszego rozdziału Strona, do której skierowano wniosek rozważy podjęcie konsultacji ze Stronami występującymi z wnioskami.

Artykuł 40 - Obowiązek uzasadnienia

Strona, do której skierowano wniosek uzasadni każdą decyzję o odmowie, odroczeniu lub uzależnieniu od spełnienia warunków współpracy na podstawie niniejszego rozdziału.

Artykuł 41 - Informacja

1. Strona, do której skierowano wniosek poinformuje niezwłocznie Stronę występującą z wnioskiem o:

- a. czynności podjętej na wniosek na podstawie niniejszego rozdziału;
- b. ostatecznym wyniku czynności dokonanej na podstawie wniosku;
- c. decyzji o odmowie, odroczeniu lub uzależnieniu od spełnienia warunków, wykonania w całości lub w części jakiegokolwiek współpracy na podstawie niniejszego rozdziału;
- d. okolicznościach uniemożliwiających przeprowadzenie żądanej czynności lub mogących spowodować poważne opóźnienia w jej wykonaniu; oraz
- e. w przypadku podjęcia środków tymczasowych na skutek wniosku na podstawie części 2 lub 3 niniejszego rozdziału – o takich postanowieniach swojego prawa krajowego, które mogłyby automatycznie prowadzić do uchylecia środków tymczasowych.

2. Strona występująca z wnioskiem niezwłocznie poinformuje Stronę, do której skierowano wniosek o:

- a. jakiegokolwiek zmianie, decyzji lub każdej innej okoliczności, z powodu których nakaz konfiskaty przestaje być w całości lub w części wykonalny; oraz
- b. wszelkich zmianach faktycznych lub prawnych, z powodu których czynność podjęta na podstawie niniejszego rozdziału nie jest już uzasadniona.

3. Jeżeli Strona, na podstawie tego samego nakazu konfiskaty, żąda konfiskaty w więcej niż jednej Stronie, poinformuje o tym żądaniu wszystkie Strony, których dotyczy wykonanie tego nakazu.

Artykuł 42 - Ograniczenie wykorzystywania

1. Strona, do której skierowano wniosek może uzależnić wykonanie wniosku od warunku, że informacja lub dowód dostarczone przez nią nie zostaną, bez jej uprzedniej zgody, wykorzystane lub przekazane przez organy Strony występującej z wnioskiem na potrzeby czynności dochodzeniowych lub postępowań innych niż wymienione we wniosku.

2. Każde Państwo lub Wspólnota Europejska może oświadczyć w chwili podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, przez oświadczenie skierowane do Sekretarza Generalnego Rady Europy, że bez jej uprzedniej zgody informacja lub dowód dostarczone przez nią na podstawie niniejszego rozdziału nie mogą być wykorzystane lub przekazane przez organy Strony występującej z wnioskiem na potrzeby czynności dochodzeniowych lub postępowań innych niż wymienione we wniosku.

Artykuł 43 - Poufność

1. Strona występująca z wnioskiem może żądać, aby Strona, do której skierowano wniosek, zachowała poufność faktów oraz treści wniosku, z wyjątkiem zakresu koniecznego dla wykonania wniosku. Jeżeli Strona, do której skierowano wniosek, nie może spełnić wymogu poufności, informuje o tym niezwłocznie Stronę występującą z wnioskiem

2. Jeżeli nie jest to sprzeczne z podstawowymi zasadami jej prawa krajowego i jeżeli tego żądano, Strona występująca z wnioskiem zachowa poufność każdego dowodu i informacji dostarczonych przez Stronę, do której skierowano wniosek, z wyjątkiem zakresu w jakim ich ujawnienie jest konieczne dla prowadzenia czynności dochodzeniowych lub postępowań wymienionych we wniosku.

3. Z zastrzeżeniem postanowień jej prawa krajowego, Strona, która otrzymała informację przekazaną z własnej inicjatywy na podstawie artykułu 20, zastosuje się do wymogu poufności zgodnie z żądaniem Strony udzielającej informacji. Jeżeli druga Strona nie będzie mogła spełnić tego wymogu, poinformuje o tym niezwłocznie Stronę przekazującą informację.

Artykuł 44 - Koszty

Koszty zwyczajne związane z wykonaniem wniosku będzie ponosić Strona, do której skierowano wniosek. Jeżeli dla wykonania wniosku konieczne są znaczne lub nadzwyczajne koszty, Strony będą konsultować się w celu uzgodnienia warunków, na jakich wniosek zostanie wykonany i w jaki sposób koszty będą ponoszone.

Artykuł 45 - Odszkodowanie

1. W razie wniesienia przez osobę powództwa w sprawie odpowiedzialności za szkody wynikłe wskutek działania lub zaniechania związanego ze współpracą na podstawie niniejszego rozdziału, Strony zainteresowane wezmą pod uwagę, o ile zachodzi taka potrzeba, możliwość skonsultowania się ze sobą w celu określenia sposobu ewentualnego rozłożenia między nimi kwoty należnego odszkodowania.

2. Strona, przeciwko której wniesiono powództwo o odszkodowanie, podejmie starania, aby niezwłocznie poinformować o tym drugą Stronę, jeżeli Strona ta może być zainteresowana w rozstrzygnięciu sprawy.

ROZDZIAŁ V – Współpraca pomiędzy JAF

Artykuł 46 – Współpraca pomiędzy JAF

1. Strony zapewnią, iż JAF zdefiniowane w niniejszej Konwencji, współpracują na rzecz zwalczania prania pieniędzy, gromadzą i analizują lub, jeśli jest to wskazane, przeprowadzają we własnym zakresie działania dochodzeniowe dotyczące istotnych informacji na temat wszelkich okoliczności, które mogą wskazywać na pranie pieniędzy, zgodnie z ich krajowymi uprawnieniami.

2. Dla celów wynikających z ustępu 1, każda Strona zapewni, iż JAF wymieniają między sobą z własnej inicjatywy lub na wniosek, zgodnie z niniejszą Konwencją lub z istniejącymi lub przyszłymi protokołami ustaleń zgodnymi z niniejszą Konwencją, wszelkie dostępne informacje które mogą być istotne dla przetwarzania lub analizy informacji lub, jeśli jest to wskazane, do prowadzenia czynności dochodzeniowych przez JAF odnoszących się do transakcji finansowych powiązanych z praniem pieniędzy jak również związanych z tym osób prawnych lub fizycznych

3. Każda Strona zapewni, iż na wykonywanie zadań JAF, przewidzianych w niniejszym artykule nie będzie miał wpływu ich status wewnętrzny, niezależnie od tego czy są one organami administracyjnymi, organami ścigania czy sądowymi.

4. Do każdego wniosku, sporządzonego na podstawie niniejszego artykułu będzie załączane krótkie zestawienie istotnych faktów znanych JAF występującej z wnioskiem. JAF określa we wniosku w jaki sposób będą wykorzystane żądane informacje.

5. Jeżeli wniosek został wystosowany zgodnie z niniejszym artykułem, JAF, do której skierowano wniosek, dostarczy wszelkich istotnych informacji, włączając w to dostępne informacje finansowe i dane organów ścigania, żądane we wniosku, bez potrzeby wystosowania formalnego wniosku na podstawie stosowanych konwencji lub umów pomiędzy Stronami.

6. JAF może odmówić ujawnienia informacji, które mogłyby negatywnie wpłynąć na prowadzone w Stronie, do której skierowano wniosek, dochodzenie karne lub, w wyjątkowych okolicznościach, gdy ujawnianie informacji byłoby wyraźnie sprzeczne z uzasadnionym interesem osoby fizycznej lub prawnej lub zainteresowanej Strony, lub nie byłoby w zgodzie z podstawowymi zasadami prawa krajowego Strony, do której skierowano wniosek. Każda tego typu odmowa będzie odpowiednio wytłumaczona JAF wnioskującej o informacje.

7. Informacje lub dokumenty uzyskane na podstawie niniejszego artykułu będą wykorzystane jedynie do celów opisanych w ustępie 1. Informacje dostarczone przez zagraniczny odpowiednik JAF nie będą udostępniane osobom trzecim, jak również nie będą wykorzystywane przez JAF otrzymującą dla celów innych niż analiza, bez wcześniejszej zgody JAF dostarczającej.

8. W trakcie przekazywania informacji lub dokumentów zgodnie z niniejszym artykułem, JAF przekazująca może nakładać ograniczenia i warunki dotyczące wykorzystania informacji do celów innych niż te określone w ustępie 7. JAF otrzymująca zastosuje się do wszelkich takich ograniczeń i warunków.

9. Jeśli Strona zamierza wykorzystać przekazane informacje lub dokumenty w dochodzeniach karnych lub jako podstawę do oskarżenia, zgodnie z celami opisanymi w ustępie 7, JAF przekazująca informacje nie może odmówić zgody na tego typu wykorzystanie, chyba że odmowa będzie opierała się na ograniczeniach zgodnych z prawem krajowym lub warunkach odnoszących się do ustępu 6. Każda odmowa przyznania zgody będzie odpowiednio wytłumaczona.

10. JAF podejmą wszelkie niezbędne środki, w tym środki bezpieczeństwa, w celu zapewnienia, iż informacje dostarczone na podstawie niniejszego artykułu nie są dostępne dla jakichkolwiek innych organów, agencji lub departamentów.

11. Dostarczone informacje będą chronione zgodnie z Konwencją Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 roku o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych (ETS Nr 108), jak również z uwzględnieniem zalecenia nr R(87)15 z dnia 15 września 1987 roku Komitetu Ministrów Rady Europy regulującego użycie danych osobowych w sektorze policyjnym, przez zastosowanie co najmniej takich samych zasad poufności i ochrony danych osobowych jak te, które stosuje się zgodnie z ustawodawstwem krajowym stosowanym względem JAF występującej z wnioskiem.

12. Przekazująca JAF może wystosować uzasadnione zapytanie dotyczące wykorzystania dostarczonych informacji, a otrzymująca JAF, w przypadku gdy jest to konieczne, dostarczy tego typu informacje.

13. Strony wskażą jednostkę, będącą JAF w rozumieniu niniejszego artykułu.

Artykuł 47 – Współpraca międzynarodowa na rzecz odraczenia podejrzanых transakcji

1. Każda Strona przyjmie takie środki ustawodawcze lub inne, konieczne dla zezwolenia na podjęcie natychmiastowych działań przez JAF, na wniosek JAF zagranicznej, w celu zawieszenia lub wstrzymania zgody na wykonanie zamierzonej transakcji na taki sam okres i w

zależności od tych samych warunków jakie są stosowane w jej prawie krajowym odnoszącym się do wstrzymywania transakcji.

2. Działanie, o którym mowa w ustępie 1, będzie podjęte w przypadku gdy JAF, do której skierowano wniosek uzna, na podstawie uzasadnienia dostarczonego przez JAF występującą z wnioskiem, że:

a. transakcja jest powiązana z praniem pieniędzy; i

b. transakcja byłaby zawieszona lub zgoda na przeprowadzenie transakcji byłaby wstrzymana, gdyby transakcja była przedmiotem krajowego zawiadomienia o transakcji podejrzanej.

ROZDZIAŁ VI – Mechanizm kontrolny i rozstrzyganie sporów

Artykuł 48 – Mechanizm kontrolny i rozstrzyganie sporów

1. Konferencja Stron Konwencji (KSK) będzie odpowiedzialna za wdrażanie Konwencji. KSK

a. będzie monitorować odpowiednie wdrażanie Konwencji przez Strony;

b. na żądanie Strony będzie wyrażać opinię dotyczącą jakiegokolwiek zagadnienia związanego z interpretacją i stosowaniem Konwencji.

2. KSK będzie wywiązywać się ze swoich obowiązków zgodnie z powyższym ustępem 1 litera a poprzez wykorzystanie wszelkich dostępnych publikacji Komitetu Specjalnego Ekspertów Rady Europy ds. Oceny Środków Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (Moneyval) (dla państw podlegających Moneyval), jak również wszelkich dostępnych publikacji FATF (dla państw należących do FATF), wraz z załączonymi kwestionariuszami z okresowej samooceny, jeśli jest to wskazane. Procedura monitorowania będzie skupiała się na obszarach objętych niniejszą Konwencją wyłącznie w odniesieniu do tych obszarów, które nie są objęte innymi istotnymi standardami międzynarodowymi, względem których prowadzona jest wspólna ocena FATF i Moneyval.

3. W przypadku gdy KSK uzna, iż wymaga dalszych informacji w celu wywiązania się ze swoich obowiązków, podejmie ona współpracę ze Stroną zainteresowaną, korzystając, jeśli jest to wymagane przez KSK, z procedur i mechanizmów Moneyval. Zainteresowana Strona przekaże następnie swój raport do KSK. Na podstawie tego raportu KSK zdecyduje czy należy przeprowadzić bardziej dogłębną ocenę pozycji Strony zainteresowanej. Może to wiązać się, choć niekoniecznie, z wizytą grupy ewaluacyjnej.

4. W przypadku sporu pomiędzy Stronami dotyczącego interpretacji lub stosowania Konwencji, Strony będą starały się rozstrzygnąć spór drogą negocjacji lub poprzez inne środki polubowne wybrane przez Strony, włączając w to wniesienie sporu do KSK, do trybunału arbitrażowego, którego decyzja jest wiążąca względem Stron lub do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, za zgodą zainteresowanych Stron.

5. KSK przyjmie własne zasady dotyczące procedury.

6. Sekretarz Generalny Rady Europy zwoła KSK nie później niż po upływie jednego roku od wejścia niniejszej Konwencji w życie. Od chwili zwołania będą się odbywały regularne posiedzenia KSK zgodnie z zasadami procedury przyjętej przez KSK.

ROZDZIAŁ VII - PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 49 - Podpisanie i wejście w życie

1. Niniejsza Konwencja będzie otwarta do podpisu dla Państw Członkowskich Rady Europy, Wspólnoty Europejskiej i Państw niebędących członkami, które brały udział w jej opracowaniu. Państwa te lub Wspólnota Europejska mogą wyrazić swoją zgodę na związanie się przez:

a. podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia; lub

b. podpisanie z zastrzeżeniem ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, po którym następuje ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie.

2. Dokument ratyfikacyjny, przyjęcia lub zatwierdzenia składa się Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

3. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty, w której sześciu Sygnatariuszy, z których co najmniej czterech jest Państwami Członkowskimi Rady Europy, wyraziło swoją zgodę na związanie się Konwencją zgodnie z postanowieniami ustępu 1.

4. W odniesieniu do każdego Sygnatariusza, który później wyrazi zgodę na związanie się nią, niniejsza Konwencja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty wyrażenia jego zgody na związanie się Konwencją zgodnie z postanowieniami ustępu 1.

5. Żadna Strona Konwencji z 1990 roku nie może ratyfikować, przyjąć lub zatwierdzić niniejszej Konwencji bez wcześniejszego uznania się za związaną przynajmniej przepisami odpowiadającymi przepisom Konwencji z 1990 roku, które są dla niej wiążące.

6. Począwszy od wejścia Konwencji w życie, Strony Konwencji, będące jednocześnie Stronami Konwencji z 1990 roku:

a. zastosują przepisy niniejszej Konwencji w ich wzajemnych stosunkach;

b. będą kontynuowały stosowanie przepisów Konwencji z 1990 roku w swoich stosunkach z innymi Stronami wspomnianej Konwencji niebędącymi Stronami niniejszej Konwencji.

Artykuł 50 - Przystąpienie do konwencji

1. Po wejściu w życie niniejszej Konwencji, Komitet Ministrów Rady Europy, po skonsultowaniu się ze Stronami Konwencji, decyzją podjętą większością głosów przewidzianą w artykule 20.d Statutu Rady Europy, przy jednogłośności przedstawicieli Stron uprawnionych do zasiadania w Komitecie, może zaprosić każde Państwo niebędące członkiem Rady i nieuczestniczące w opracowaniu Konwencji, do przystąpienia do niej.

2. W stosunku do każdego Państwa przystępującego, niniejsza Konwencja wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty złożenia dokumentu przystąpienia Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

Artykuł 51 - Terytorialny zakres stosowania

1. Każde Państwo lub Wspólnota Europejska może w chwili podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, wskazać obszar lub obszary, do których niniejsza Konwencja będzie miała zastosowanie.

2. Każda Strona może później, przez oświadczenie skierowane do Sekretarza Generalnego Rady Europy, rozszerzyć stosowanie niniejszej Konwencji na każdy inny obszar wymieniony w

tym oświadczeniu. W stosunku do tego obszaru Konwencja wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty otrzymania takiego oświadczenia przez Sekretarza Generalnego.

3. Oświadczenie złożone na podstawie obu poprzedzających ustępów może być wycofane w odniesieniu do każdego obszaru wymienionego w tym oświadczeniu, w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego. Wycofanie zacznie obowiązywać pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 52 – Stosunek do innych konwencji i porozumień

1. Niniejsza Konwencja nie narusza praw i zobowiązań Stron wynikających z wielostronnych umów międzynarodowych dotyczących zagadnień szczegółowych.

2. Strony niniejszej Konwencji mogą między sobą zawierać porozumienia dwustronne lub wielostronne w sprawach będących przedmiotem niniejszej Konwencji, w celu uzupełnienia lub wzmocnienia jej postanowień lub ułatwienia stosowania zawartych w niej zasad.

3. Jeżeli dwie lub więcej Stron zawarło już porozumienie lub traktat w sprawach, które są przedmiotem niniejszej Konwencji, lub w inny sposób uregulowało swoje wzajemne stosunki dotyczące tych spraw, Strony te mogą stosować to porozumienie lub traktat lub odpowiednio regulować te stosunki zamiast niniejszej Konwencji, jeżeli ułatwi to współpracę międzynarodową.

4. Strony, które są członkami Unii Europejskiej, mogą we wzajemnych stosunkach stosować zasady Wspólnoty lub Unii Europejskiej, o ile istnieją takie zasady Wspólnoty lub Unii Europejskiej, które regulują dany przedmiot oraz stosują się do danego przypadku, bez uszczerbku dla przedmiotu i celu niniejszej Konwencji oraz bez uszczerbku dla jej pełnego zastosowania do innych Stron.

Artykuł 53 – Deklaracje i zastrzeżenia

1. Każde Państwo lub Wspólnota Europejska może w chwili podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, złożyć jedno lub więcej oświadczeń, o których mowa w artykule 3 ustęp 2, artykule 9 ustęp 4, artykule 17 ustęp 5, artykule 24 ustęp 3, artykule 31 ustęp 2, artykule 35 ustępy 1 i 3 oraz w artykule 42 ustęp 2.

2. Każde Państwo lub Wspólnota Europejska może również, w chwili podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, w drodze oświadczenia skierowanego do Sekretarza Generalnego, zastrzec sobie prawo niestosowania, w całości lub w części, postanowień artykułu 7 ustęp 2 litera c, artykułu 9 ustęp 6, artykułu 46 ustęp 5 oraz artykułu 47.

3. Każde Państwo lub Wspólnota Europejska może w chwili podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia wskazać sposób, w jaki zamierza stosować artykuły 17 i 19 niniejszej Konwencji, biorąc w szczególności pod uwagę odpowiednie umowy międzynarodowe w dziedzinie współpracy międzynarodowej w sprawach karnych. O wszelkich zmianach w tej informacji powiadomi ona Sekretarza Generalnego Rady Europy.

4. Każde Państwo lub Wspólnota Europejska może w chwili podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, zadeklarować:

a. niestosowanie artykułu 3 ustęp 4 niniejszej Konwencji; lub

- b. jedynie częściowe stosowanie artykułu 3 ustęp 4 niniejszej Konwencji; lub
- c. sposób, w jaki zamierza stosować artykuł 3 ustęp 4 niniejszej Konwencji.

O wszelkich zmianach w tej informacji powiadomi ona Sekretarza Generalnego Rady Europy.

5. Nie można składać żadnych innych zastrzeżeń.

6. Każda Strona, która złożyła zastrzeżenie na podstawie niniejszego artykułu, może w całości lub w części wycofać je, w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy. Wycofanie staje się skuteczne z datą otrzymania takiej notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

7. Strona, która złożyła zastrzeżenie w stosunku do jakiegokolwiek postanowienia niniejszej Konwencji, nie może domagać się stosowania tego postanowienia przez inną Stronę; może ona jednak, jeżeli jej zastrzeżenie jest częściowe lub warunkowe, żądać stosowania tego postanowienia w takim zakresie, w jakim sama to postanowienie przyjęła.

Artykuł 54 – Poprawki

1. Poprawki do niniejszej Konwencji mogą być zgłaszane przez każdą Stronę i będą przekazywane przez Sekretarza Generalnego Rady Europy do wiadomości Państwom Członkowskim Rady Europy, Wspólnocie Europejskiej i każdemu Państwu niebędącemu członkiem, które przystąpiło lub zostało zaproszone do przystąpienia do niniejszej Konwencji zgodnie z postanowieniami artykułu 50.

2. Każda poprawka zaproponowana przez Stronę będzie przekazywana do wiadomości Europejskiemu Komitetowi ds. Problemów Przeszłości (EKPP), który przedstawi Komitetowi Ministrów swoją opinię o zgłoszonej poprawce.

3. Komitet Ministrów rozpatrzy zgłoszoną poprawkę i opinię przedłożoną przez EKPP i może przyjąć poprawkę większością przewidzianą w artykule 20.d Statutu Rady Europy.

4. Tekst każdej poprawki przyjętej przez Komitet Ministrów zgodnie z ustępem 3 niniejszego artykułu będzie przekazany Stronom do akceptacji.

5. Każda poprawka przyjęta zgodnie z ustępem 3 niniejszego artykułu wejdzie w życie trzydziestego dnia po poinformowaniu Sekretarza Generalnego przez wszystkie Strony o jej przyjęciu.

6. W celu uaktualniania listy typów przestępstw zawartej w załączniku oraz wprowadzania poprawek do artykułu 13, każda ze Stron lub Komitet Ministrów może przedstawiać swoje poprawki. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaze je Stronom.

7. Po konsultacjach ze Stronami, które nie są członkami Rady Europy, oraz gdy jest to konieczne również z EKPP, Komitet Ministrów może przyjąć poprawkę zaproponowaną zgodnie z ustępem 6 większością, o której mowa w artykule 20.d Statutu Rady Europy. Poprawka wejdzie w życie po upływie okresu jednego roku od daty przekazania jej Stronom. W ciągu tego okresu którakolwiek Strona może powiadomić Sekretarza Generalnego o jakimkolwiek sprzeciwie co do wejścia w życie poprawki w stosunku do niej.

8. Jeśli jedna trzecia Stron powiadomi Sekretarza Generalnego o sprzeciwie co do wejścia w życie poprawki, nie wejdzie ona w życie.

9. Jeśli mniej niż jedna trzecia Stron powiadomi Sekretarza Generalnego o sprzeciwie, poprawka, wejdzie w życie w stosunku do tych Stron, które nie zgłosiły sprzeciwu.

10. Kiedy poprawka wejdzie w życie zgodnie z ustępami 6 do 9 niniejszego artykułu i jeśli Strona zgłosiła do niej sprzeciw, w stosunku do danej Strony wchodzi ona w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dacie poinformowania Sekretarza Generalnego Rady Europy o jej przyjęciu. Strona, która zgłosiła sprzeciw, może go wycofać w każdej chwili poprzez powiadomienie o tym fakcie Sekretarza Generalnego Rady Europy.

11. Jeśli poprawka została przyjęta przez Komitet Ministrów, Państwo lub Wspólnota Europejska nie może wyrazić zgody na związanie się Konwencją bez jednoczesnego przyjęcia poprawki.

Artykuł 55 - Wypowiedzenie

1. Strona może w każdym czasie wypowiedzieć Konwencję w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy.

2. Wypowiedzenie takie staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

3. Jednakże niniejszą Konwencję stosuje się nadal do wykonania konfiskaty na podstawie artykułu 23, jeżeli wniosek o nią został złożony zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji przed datą, w której takie wypowiedzenie staje się skuteczne.

Artykuł 56 – Zawiadomienia

Sekretarz Generalny Rady Europy zawiadamia Państwa Członkowskie Rady Europy, Wspólnotę Europejską, Państwa niebędące członkami, które brały udział w opracowaniu Konwencji, każde Państwo zaproszone do przystąpienia do niej oraz każdą inną Stronę Konwencji, o:

- a. każdym podpisaniu;
- b. każdym złożeniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia;
- c. każdej dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji zgodnie z artykułami 49 i 50;
- d. każdej deklaracji lub zastrzeżeniu złożonym na podstawie artykułu 53.
- e. każdym innym akcie, notyfikacji lub zawiadomieniu odnoszących się do Konwencji.

Na dowód czego niżej podpisani, będąc do tego należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Warszawie dnia 16 maja 2005 r. w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekazuje uwierzytelnione odpisy Konwencji każdemu Państwu Członkowskiemu Rady Europy, Wspólnocie Europejskiej, Państwom niebędącym Członkami, które uczestniczyły w opracowaniu Konwencji, i każdemu Państwu zaproszonemu do przystąpienia do niej.

ZAŁĄCZNIK

- a. udział w zorganizowanych grupach przestępczych i wymuszanie haraczu/okupu;
- b. terroryzm, włącznie z finansowaniem terroryzmu;
- c. handel ludźmi i przemyt imigrantów;
- d. wykorzystywanie seksualne, włącznie z wykorzystywaniem dzieci;
- e. nielegalny handel narkotykami i substancjami psychotropowymi;
- f. nielegalny handel bronią;
- g. nielegalny handel towarami pochodzącymi z kradzieży i innymi;
- h. korupcja i przekupstwo;
- i. oszustwo;
- j. fałszowanie pieniędzy;
- k. podrabianie produktów i piractwo;
- l. przestępstwo przeciwko środowisku naturalnemu;
- m. morderstwo, poważne uszkodzenie ciała;
- n. porwanie, nielegalne ograniczenie swobody i przetrzymywanie zakładników;
- o. rozbój lub kradzież;
- p. przemyt;
- q. wymuszenie;
- r. fałszerstwo;
- s. piractwo; oraz
- t. wykorzystywanie poufnych informacji (insider trading) i manipulacje na rynku

COUNCIL OF EUROPE CONVENTION
ON LAUNDERING, SEARCH,
SEIZURE AND CONFISCATION
OF THE PROCEEDS FROM CRIME
AND ON THE FINANCING OF TERRORISM

CONVENTION DU CONSEIL DE L'EUROPE
RELATIVE AU BLANCHIMENT,
AU DÉPISTAGE, À LA SAISIE ET À
LA CONFISCATION DES PRODUITS
DU CRIME ET AU FINANCEMENT
DU TERRORISME

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto.

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Convinced of the need to pursue a common criminal policy aimed at the protection of society;

Considering that the fight against serious crime, which has become an increasingly international problem, calls for the use of modern and effective methods on an international scale;

Believing that one of these methods consists in depriving criminals of the proceeds from crime and instrumentalities;

Considering that for the attainment of this aim a well-functioning system of international co-operation also must be established;

Bearing in mind the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime (ETS No. 141 – hereinafter referred to as "the 1990 Convention");

Recalling also Resolution 1373(2001) on threats to international peace and security caused by terrorist acts adopted by the Security Council of the United Nations on 28 September 2001, and particularly its paragraph 3.d;

Recalling the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted by the General Assembly of the United Nations on 9 December 1999 and particularly its Articles 2 and 4, which oblige States Parties to establish the financing of terrorism as a criminal offence;

Convinced of the necessity to take immediate steps to ratify and to implement fully the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above,

Have agreed as follows:

Chapter I – Use of terms

Article 1 – Use of terms

For the purposes of this Convention:

- a "proceeds" means any economic advantage, derived from or obtained, directly or indirectly, from criminal offences. It may consist of any property as defined in sub-paragraph b of this article;

- b "property" includes property of any description, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, and legal documents or instruments evidencing title to or interest in such property;
- c "instrumentalities" means any property used or intended to be used, in any manner, wholly or in part, to commit a criminal offence or criminal offences;
- d "confiscation" means a penalty or a measure, ordered by a court following proceedings in relation to a criminal offence or criminal offences resulting in the final deprivation of property;
- e "predicate offence" means any criminal offence as a result of which proceeds were generated that may become the subject of an offence as defined in Article 9 of this Convention.
- f "financial intelligence unit" (hereinafter referred to as "FIU") means a central, national agency responsible for receiving (and, as permitted, requesting), analysing and disseminating to the competent authorities, disclosures of financial information
 - i concerning suspected proceeds and potential financing of terrorism, or
 - ii required by national legislation or regulation,in order to combat money laundering and financing of terrorism;
- g "freezing" or "seizure" means temporarily prohibiting the transfer, destruction, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;
- h "financing of terrorism" means the acts set out in Article 2 of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above.

Chapter II – Financing of terrorism

Article 2 – Application of the Convention to the financing of terrorism

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to apply the provisions contained in Chapters III, IV and V of this Convention to the financing of terrorism.
- 2 In particular, each Party shall ensure that it is able to search, trace, identify, freeze, seize and confiscate property, of a licit or illicit origin, used or allocated to be used by any means, in whole or in part, for the financing of terrorism, or the proceeds of this offence, and to provide co-operation to this end to the widest possible extent.

Chapter III – Measures to be taken at national level

Section 1 – General provisions

Article 3 – Confiscation measures

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate instrumentalities and proceeds or property the value of which corresponds to such proceeds and laundered property.

2. Provided that paragraph 1 of this article applies to money laundering and to the categories of offences in the appendix to the Convention, each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies
 - a. only in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year. However, each Party may make a declaration on this provision in respect of the confiscation of the proceeds from tax offences for the sole purpose of being able to confiscate such proceeds, both nationally and through international cooperation, under national and international tax-debt recovery legislation; and/or
 - b. only to a list of specified offences.
3. Parties may provide for mandatory confiscation in respect of offences which are subject to the confiscation regime. Parties may in particular include in this provision the offences of money laundering, drug trafficking, trafficking in human beings and any other serious offence.
4. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to require that, in respect of a serious offence or offences as defined by national law, an offender demonstrates the origin of alleged proceeds or other property liable to confiscation to the extent that such a requirement is consistent with the principles of its domestic law.

Article 4 – Investigative and provisional measures

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to identify, trace, freeze or seize rapidly property which is liable to confiscation pursuant to Article 3, in order in particular to facilitate the enforcement of a later confiscation.

Article 5 – Freezing, seizure and confiscation

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the measures to freeze, seize and confiscate also encompass:

- a. the property into which the proceeds have been transformed or converted;
- b. property acquired from legitimate sources, if proceeds have been intermingled, in whole or in part, with such property, up to the assessed value of the intermingled proceeds;
- c. income or other benefits derived from proceeds, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled, up to the assessed value of the intermingled proceeds, in the same manner and to the same extent as proceeds.

Article 6 – Management of frozen or seized property

Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure proper management of frozen or seized property in accordance with Articles 4 and 5 of this Convention.

Article 7 – Investigative powers and techniques

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized in order to carry out the actions referred to in Articles 3, 4 and 5. A Party shall not decline to act under the provisions of this article on grounds of bank secrecy.
- 2 Without prejudice to paragraph 1, each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to:
 - a determine whether a natural or legal person is a holder or beneficial owner of one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so obtain all of the details of the identified accounts;
 - b obtain the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more specified accounts, including the particulars of any sending or recipient account;
 - c monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more identified accounts; and,
 - d ensure that banks do not disclose to the bank customer concerned or to other third persons that information has been sought or obtained in accordance with sub-paragraphs a, b, or c, or that an investigation is being carried out.

Parties shall consider extending this provision to accounts held in non-bank financial institutions.
- 3 Each Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to enable it to use special investigative techniques facilitating the identification and tracing of proceeds and the gathering of evidence related thereto, such as observation, interception of telecommunications, access to computer systems and order to produce specific documents.

Article 8 – Legal remedies

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that interested parties affected by measures under Articles 3, 4 and 5 and such other provisions in this Section as are relevant, shall have effective legal remedies in order to preserve their rights.

Article 9 – Laundering offences

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as offences under its domestic law, when committed intentionally:
 - a the conversion or transfer of property, knowing that such property is proceeds, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of assisting any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his actions;

- b the concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement, rights with respect to, or ownership of, property, knowing that such property is proceeds;
- and, subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system:
- c the acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property was proceeds;
 - d participation in, association or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.
- 2 For the purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:
- a it shall not matter whether the predicate offence was subject to the criminal jurisdiction of the Party;
 - b it may be provided that the offences set forth in that paragraph do not apply to the persons who committed the predicate offence;
 - c knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in that paragraph may be inferred from objective, factual circumstances.
- 3 Each Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as an offence under its domestic law all or some of the acts referred to in paragraph 1 of this article, in either or both of the following cases where the offender
- a suspected that the property was proceeds,
 - b ought to have assumed that the property was proceeds.
- 4 Provided that paragraph 1 of this article applies to the categories of predicate offences in the appendix to the Convention, each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies:
- a only in so far as the predicate offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year, or for those Parties that have a minimum threshold for offences in their legal system, in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a minimum of more than six months; and/or
 - b only to a list of specified predicate offences; and/or
 - c to a category of serious offences in the national law of the Party.
- 5 Each Party shall ensure that a prior or simultaneous conviction for the predicate offence is not a prerequisite for a conviction for money laundering.
- 6 Each Party shall ensure that a conviction for money laundering under this article is possible where it is proved that the property, the object of paragraph 1.a or b of this article, originated from a predicate offence, without it being necessary to establish precisely which offence.
- 7 Each Party shall ensure that predicate offences for money laundering extend to conduct that occurred in another State, which constitutes an offence in that State, and which would have

constituted a predicate offence had it occurred domestically. Each Party may provide that the only prerequisite is that the conduct would have constituted a predicate offence had it occurred domestically.

Article 10 – Corporate liability

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for the criminal offences of money laundering established in accordance with this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:
 - a a power of representation of the legal person; or
 - b an authority to take decisions on behalf of the legal person; or
 - c an authority to exercise control within the legal person,as well as for involvement of such a natural person as accessory or instigator in the above-mentioned offences.
- 2 Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of the criminal offences mentioned in paragraph 1 for the benefit of that legal person by a natural person under its authority.
- 3 Liability of a legal person under this article shall not exclude criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, instigators of, or accessories to, the criminal offences mentioned in paragraph 1.
- 4 Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with this article, shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 11 – Previous decisions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to provide for the possibility of taking into account, when determining the penalty, final decisions against a natural or legal person taken in another Party in relation to offences established in accordance with this Convention.

Section 2 – Financial intelligence unit (FIU) and prevention

Article 12 – Financial intelligence unit (FIU)

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish an FIU as defined in this Convention.
- 2 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that its FIU has access, directly or indirectly, on a timely basis to the financial, administrative and law enforcement information that it requires to properly undertake its functions, including the analysis of suspicious transaction reports.

Article 13 – Measures to prevent money laundering

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory or monitoring regime to prevent money laundering and shall take due account of applicable international standards, including in particular the recommendations adopted by the Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF).
2. In that respect, each Party shall adopt, in particular, such legislative and other measures as may be necessary to:
 - a. require legal and natural persons which engage in activities which are particularly likely to be used for money laundering purposes, and as far as these activities are concerned, to:
 - i. identify and verify the identity of their customers and, where applicable, their ultimate beneficial owners, and to conduct ongoing due diligence on the business relationship, while taking into account a risk based approach;
 - ii. report suspicions on money laundering subject to safeguard;
 - iii. take supporting measures, such as record keeping on customer identification and transactions, training of personnel and the establishment of internal policies and procedures, and if appropriate, adapted to their size and nature of business;
 - b. prohibit, as appropriate, the persons referred to in sub-paragraph a from disclosing the fact that a suspicious transaction report or related information has been transmitted or that a money laundering investigation is being or may be carried out;
 - c. ensure that the persons referred to in sub-paragraph a are subject to effective systems for monitoring, and where applicable supervision, with a view to ensure their compliance with the requirements to combat money laundering, where appropriate on a risk sensitive basis.
3. In that respect, each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to detect the significant physical cross border transportation of cash and appropriate bearer negotiable instruments.

Article 14 – Postponement of domestic suspicious transactions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to permit urgent action to be taken by the FIU or, as appropriate, by any other competent authorities or body, when there is a suspicion that a transaction is related to money laundering, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead in order to analyse the transaction and confirm the suspicion. Each party may restrict such a measure to cases where a suspicious transaction report has been submitted. The maximum duration of any suspension or withholding of consent to a transaction shall be subject to any relevant provisions in national law.

Chapter IV – International co-operation

Section 1 – Principles of international co-operation

Article 15 – General principles and measures for international co-operation

- 1 The Parties shall mutually co-operate with each other to the widest extent possible for the purposes of investigations and proceedings aiming at the confiscation of instrumentalities and proceeds.
- 2 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to enable it to comply, under the conditions provided for in this chapter, with requests:
 - a for confiscation of specific items of property representing proceeds or instrumentalities, as well as for confiscation of proceeds consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds;
 - b for investigative assistance and provisional measures with a view to either form of confiscation referred to under a above.
- 3 Investigative assistance and provisional measures sought in paragraph 2.b shall be carried out as permitted by and in accordance with the internal law of the requested Party. Where the request concerning one of these measures specifies formalities or procedures which are necessary under the law of the requesting Party, even if unfamiliar to the requested Party, the latter shall comply with such requests to the extent that the action sought is not contrary to the fundamental principles of its law.
- 4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure that the requests coming from other Parties in order to identify, trace, freeze or seize the proceeds and instrumentalities, receive the same priority as those made in the framework of internal procedures.

Section 2 – Investigative assistance

Article 16 – Obligation to assist

The Parties shall afford each other, upon request, the widest possible measure of assistance in the identification and tracing of instrumentalities, proceeds and other property liable to confiscation. Such assistance shall include any measure providing and securing evidence as to the existence, location or movement, nature, legal status or value of the aforementioned property.

Article 17 – Requests for information on bank accounts

- 1 Each Party shall, under the conditions set out in this article, take the measures necessary to determine, in answer to a request sent by another Party, whether a natural or legal person that is the subject of a criminal investigation holds or controls one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so, provide the particulars of the identified accounts.
- 2 The obligation set out in this article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank keeping the account.
- 3 In addition to the requirements of Article 37, the requesting party shall, in the request:

- a. state why it considers that the requested information is likely to be of substantial value for the purpose of the criminal investigation into the offence;
 - b. state on what grounds it presumes that banks in the requested Party hold the account and specify, to the widest extent possible, which banks and/or accounts may be involved; and
 - c. include any additional information available which may facilitate the execution of the request.
4. The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.
 5. Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that this article applies only to the categories of offences specified in the list contained in the appendix to this Convention.
 6. Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 18 – Requests for information on banking transactions

1. On request by another Party, the requested Party shall provide the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more accounts specified in the request, including the particulars of any sending or recipient account.
2. The obligation set out in this article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank holding the account.
3. In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.
4. The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.
5. Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 19 – Requests for the monitoring of banking transactions

1. Each Party shall ensure that, at the request of another Party, it is able to monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more accounts specified in the request and communicate the results thereof to the requesting Party.
2. In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.
3. The decision to monitor shall be taken in each individual case by the competent authorities of the requested Party, with due regard for the national law of that Party.

- 4 The practical details regarding the monitoring shall be agreed between the competent authorities of the requesting and requested Parties.
- 5 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

Article 20 – Spontaneous information

Without prejudice to its own investigations or proceedings, a Party may without prior request forward to another Party information on instrumentalities and proceeds, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings or might lead to a request by that Party under this chapter.

Section 3 – Provisional measures

Article 21 – Obligation to take provisional measures

- 1 At the request of another Party which has instituted criminal proceedings or proceedings for the purpose of confiscation, a Party shall take the necessary provisional measures, such as freezing or seizing, to prevent any dealing in, transfer or disposal of property which, at a later stage, may be the subject of a request for confiscation or which might be such as to satisfy the request.
- 2 A Party which has received a request for confiscation pursuant to Article 23 shall, if so requested, take the measures mentioned in paragraph 1 of this article in respect of any property which is the subject of the request or which might be such as to satisfy the request.

Article 22 – Execution of provisional measures

- 1 After the execution of the provisional measures requested in conformity with paragraph 1 of Article 21, the requesting Party shall provide spontaneously and as soon as possible to the requested Party all information which may question or modify the extent of these measures. The requesting Party shall also provide without delays all complementary information requested by the requested Party and which is necessary for the implementation of and the follow up to the provisional measures.
- 2 Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested Party shall, wherever possible, give the requesting Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

Section 4 – Confiscation

Article 23 – Obligation to confiscate

- 1 A Party, which has received a request made by another Party for confiscation concerning instrumentalities or proceeds, situated in its territory, shall:
 - a enforce a confiscation order made by a court of a requesting Party in relation to such instrumentalities or proceeds; or
 - b submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such order is granted, enforce it.

- 2 For the purposes of applying paragraph 1.b of this article, any Party shall whenever necessary have competence to institute confiscation proceedings under its own law.
- 3 The provisions of paragraph 1 of this article shall also apply to confiscation consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds, if property on which the confiscation can be enforced is located in the requested Party. In such cases, when enforcing confiscation pursuant to paragraph 1, the requested Party shall, if payment is not obtained, realise the claim on any property available for that purpose.
- 4 If a request for confiscation concerns a specific item of property, the Parties may agree that the requested Party may enforce the confiscation in the form of a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of the property.
- 5 The Parties shall co-operate to the widest extent possible under their domestic law with those Parties which request the execution of measures equivalent to confiscation leading to the deprivation of property, which are not criminal sanctions, in so far as such measures are ordered by a judicial authority of the requesting Party in relation to a criminal offence, provided that it has been established that the property constitutes proceeds or other property in the meaning of Article 5 of this Convention.

Article 24 – Execution of confiscation

- 1 The procedures for obtaining and enforcing the confiscation under Article 23 shall be governed by the law of the requested Party.
- 2 The requested Party shall be bound by the findings as to the facts in so far as they are stated in a conviction or judicial decision of the requesting Party or in so far as such conviction or judicial decision is implicitly based on them.
- 3 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 2 of this article applies only subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system.
- 4 If the confiscation consists in the requirement to pay a sum of money, the competent authority of the requested Party shall convert the amount thereof into the currency of that Party at the rate of exchange ruling at the time when the decision to enforce the confiscation is taken.
- 5 In the case of Article 23, paragraph 1.a, the requesting Party alone shall have the right to decide on any application for review of the confiscation order.

Article 25 – Confiscated property

- 1 Property confiscated by a Party pursuant to Articles 23 and 24 of this Convention, shall be disposed of by that Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.
- 2 When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated property to the requesting Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such property to their legitimate owners.
- 3 When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, a Party may give special consideration to concluding agreements or

arrangements on sharing with other Parties, on a regular or case-by-case basis, such property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

Article 26 – Right of enforcement and maximum amount of confiscation

- 1 A request for confiscation made under Articles 23 and 24 does not affect the right of the requesting Party to enforce itself the confiscation order.
- 2 Nothing in this Convention shall be so interpreted as to permit the total value of the confiscation to exceed the amount of the sum of money specified in the confiscation order. If a Party finds that this might occur, the Parties concerned shall enter into consultations to avoid such an effect.

Article 27 – Imprisonment in default

The requested Party shall not impose imprisonment in default or any other measure restricting the liberty of a person as a result of a request under Article 23, if the requesting Party has so specified in the request.

Section 5 – Refusal and postponement of co-operation

Article 28 – Grounds for refusal

- 1 Co-operation under this chapter may be refused if:
 - a the action sought would be contrary to the fundamental principles of the legal system of the requested Party; or
 - b the execution of the request is likely to prejudice the sovereignty, security, ordre public or other essential interests of the requested Party; or
 - c in the opinion of the requested Party, the importance of the case to which the request relates does not justify the taking of the action sought; or
 - d the offence to which the request relates is a fiscal offence, with the exception of the financing of terrorism;
 - e the offence to which the request relates is a political offence, with the exception of the financing of terrorism; or
 - f the requested Party considers that compliance with the action sought would be contrary to the principle of *ne bis in idem*; or
 - g the offence to which the request relates would not be an offence under the law of the requested Party if committed within its jurisdiction. However, this ground for refusal applies to co-operation under Section 2 only in so far as the assistance sought involves coercive action. Where dual criminality is required for co-operation under this chapter, that requirement shall be deemed to be satisfied regardless of whether both Parties place the offence within the same category of offences or denominate the offence by the same terminology, provided that both Parties criminalise the conduct underlying the offence.
- 2 Co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter, may also be refused if the measures sought could not be taken under the domestic law of the requested Party for the purposes of investigations or proceedings, had it been a similar domestic case.

- 3 Where the law of the requested Party so requires, co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter may also be refused if the measures sought or any other measures having similar effects would not be permitted under the law of the requesting Party, or, as regards the competent authorities of the requesting Party, if the request is not authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.
- 4 Co-operation under Section 4 of this chapter may also be refused if:
 - a under the law of the requested Party confiscation is not provided for in respect of the type of offence to which the request relates; or
 - b without prejudice to the obligation pursuant to Article 23, paragraph 3, it would be contrary to the principles of the domestic law of the requested Party concerning the limits of confiscation in respect of the relationship between an offence and:
 - i an economic advantage that might be qualified as its proceeds; or
 - ii property that might be qualified as its instrumentalities; or
 - c under the law of the requested Party confiscation may no longer be imposed or enforced because of the lapse of time; or
 - d without prejudice to Article 23, paragraph 5, the request does not relate to a previous conviction, or a decision of a judicial nature or a statement in such a decision that an offence or several offences have been committed, on the basis of which the confiscation has been ordered or is sought; or
 - e confiscation is either not enforceable in the requesting Party, or it is still subject to ordinary means of appeal; or
 - f the request relates to a confiscation order resulting from a decision rendered in absentia of the person against whom the order was issued and, in the opinion of the requested Party, the proceedings conducted by the requesting Party leading to such decision did not satisfy the minimum rights of defence recognised as due to everyone against whom a criminal charge is made.
- 5 For the purpose of paragraph 4.f of this article a decision is not considered to have been rendered in absentia if:
 - a it has been confirmed or pronounced after opposition by the person concerned; or
 - b it has been rendered on appeal, provided that the appeal was lodged by the person concerned.
- 6 When considering, for the purposes of paragraph 4.f of this article if the minimum rights of defence have been satisfied, the requested Party shall take into account the fact that the person concerned has deliberately sought to evade justice or the fact that that person, having had the possibility of lodging a legal remedy against the decision made in absentia, elected not to do so. The same will apply when the person concerned, having been duly served with the summons to appear, elected not to do so nor to ask for adjournment.
- 7 A Party shall not invoke bank secrecy as a ground to refuse any co-operation under this chapter. Where its domestic law so requires, a Party may require that a request for co-operation which would involve the lifting of bank secrecy be authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.
- 8 Without prejudice to the ground for refusal provided for in paragraph 1.a of this article:

- a the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is a legal person shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter;
- b the fact that the natural person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has died or the fact that a legal person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has subsequently been dissolved shall not be invoked as an obstacle to render assistance in accordance with Article 23, paragraph 1.a.
- c the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is mentioned in the request both as the author of the underlying criminal offence and of the offence of money laundering, in accordance with Article 9.2.b of this Convention, shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter.

Article 29 – Postponement

The requested Party may postpone action on a request if such action would prejudice investigations or proceedings by its authorities.

Article 30 – Partial or conditional granting of a request

Before refusing or postponing co-operation under this chapter, the requested Party shall, where appropriate after having consulted the requesting Party, consider whether the request may be granted partially or subject to such conditions as it deems necessary.

Section 6 – Notification and protection of third parties' rights

Article 31 – Notification of documents

- 1 The Parties shall afford each other the widest measure of mutual assistance in the serving of judicial documents to persons affected by provisional measures and confiscation.
- 2 Nothing in this article is intended to interfere with:
 - a the possibility of sending judicial documents, by postal channels, directly to persons abroad;
 - b the possibility for judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of origin to effect service of judicial documents directly through the consular authorities of that Party or through judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of destination,

unless the Party of destination makes a declaration to the contrary to the Secretary General of the Council of Europe at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

- 3 When serving judicial documents to persons abroad affected by provisional measures or confiscation orders issued in the sending Party, this Party shall indicate what legal remedies are available under its law to such persons.

Article 32 – Recognition of foreign decisions

- 1 When dealing with a request for co-operation under Sections 3 and 4, the requested Party shall recognise any judicial decision taken in the requesting Party regarding rights claimed by third parties.
- 2 Recognition may be refused if:
 - a third parties did not have adequate opportunity to assert their rights; or
 - b the decision is incompatible with a decision already taken in the requested Party on the same matter; or
 - c it is incompatible with the ordre public of the requested Party; or
 - d the decision was taken contrary to provisions on exclusive jurisdiction provided for by the law of the requested Party.

Section 7 – Procedural and other general rules**Article 33 – Central authority**

- 1 The Parties shall designate a central authority or, if necessary, authorities, which shall be responsible for sending and answering requests made under this chapter, the execution of such requests or the transmission of them to the authorities competent for their execution.
- 2 Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of the authorities designated in pursuance of paragraph 1 of this article.

Article 34 – Direct communication

- 1 The central authorities shall communicate directly with one another.
- 2 In the event of urgency, requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities, including public prosecutors, of the requesting Party to such authorities of the requested Party. In such cases a copy shall be sent at the same time to the central authority of the requested Party through the central authority of the requesting Party.
- 3 Any request or communication under paragraphs 1 and 2 of this article may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).
- 4 Where a request is made pursuant to paragraph 2 of this article and the authority is not competent to deal with the request, it shall refer the request to the competent national authority and inform directly the requesting Party that it has done so.
- 5 Requests or communications under Section 2 of this chapter, which do not involve coercive action, may be directly transmitted by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.
- 6 Draft requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities of the requesting Party to such authorities of the requested Party prior to a formal request to ensure that it can be dealt with efficiently upon receipt and contains sufficient information and supporting documentation for it to meet the requirements of the legislation of the requested Party.

Article 35 – Form of request and languages

- 1 All requests under this chapter shall be made in writing. They may be transmitted electronically, or by any other means of telecommunication, provided that the requesting Party is prepared, upon request, to produce at any time a written record of such communication and the original. However each Party may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the conditions in which it is ready to accept and execute requests received electronically or by any other means of communication.
- 2 Subject to the provisions of paragraph 3 of this article, translations of the requests or supporting documents shall not be required.
- 3 At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any State or the European Community may communicate to the Secretary General of the Council of Europe a declaration that it reserves the right to require that requests made to it and documents supporting such requests be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the Council of Europe or into such one of these languages as it shall indicate. It may on that occasion declare its readiness to accept translations in any other language as it may specify. The other Parties may apply the reciprocity rule.

Article 36 – Legalisation

Documents transmitted in application of this chapter shall be exempt from all legalisation formalities.

Article 37 – Content of request

- 1 Any request for co-operation under this chapter shall specify:
 - a the authority making the request and the authority carrying out the investigations or proceedings;
 - b the object of and the reason for the request;
 - c the matters, including the relevant facts (such as date, place and circumstances of the offence) to which the investigations or proceedings relate, except in the case of a request for notification;
 - d in so far as the co-operation involves coercive action:
 - i the text of the statutory provisions or, where this is not possible, a statement of the relevant law applicable; and
 - ii an indication that the measure sought or any other measures having similar effects could be taken in the territory of the requesting Party under its own law;
 - e where necessary and in so far as possible:
 - i details of the person or persons concerned, including name, date and place of birth, nationality and location, and, in the case of a legal person, its seat; and
 - ii the property in relation to which co-operation is sought, its location, its connection with the person or persons concerned, any connection with the offence, as well as any available information about other persons, interests in the property; and
 - f any particular procedure the requesting Party wishes to be followed.

2. A request for provisional measures under Section 3 in relation to seizure of property on which a confiscation order consisting in the requirement to pay a sum of money may be realised shall also indicate a maximum amount for which recovery is sought in that property.
3. In addition to the indications mentioned in paragraph 1, any request under Section 4 shall contain:
 - a. in the case of Article 23, paragraph 1.a:
 - i. a certified true copy of the confiscation order made by the court in the requesting Party and a statement of the grounds on the basis of which the order was made, if they are not indicated in the order itself;
 - ii. an attestation by the competent authority of the requesting Party that the confiscation order is enforceable and not subject to ordinary means of appeal;
 - iii. information as to the extent to which the enforcement of the order is requested; and
 - iv. information as to the necessity of taking any provisional measures;
 - b. in the case of Article 23, paragraph 1.b, a statement of the facts relied upon by the requesting Party sufficient to enable the requested Party to seek the order under its domestic law;
 - c. when third parties have had the opportunity to claim rights, documents demonstrating that this has been the case.

Article 38 – Defective requests

1. If a request does not comply with the provisions of this chapter or the information supplied is not sufficient to enable the requested Party to deal with the request, that Party may ask the requesting Party to amend the request or to complete it with additional information.
2. The requested Party may set a time-limit for the receipt of such amendments or information.
3. Pending receipt of the requested amendments or information in relation to a request under Section 4 of this chapter, the requested Party may take any of the measures referred to in Sections 2 or 3 of this chapter.

Article 39 – Plurality of requests

1. Where the requested Party receives more than one request under Sections 3 or 4 of this chapter in respect of the same person or property, the plurality of requests shall not prevent that Party from dealing with the requests involving the taking of provisional measures.
2. In the case of plurality of requests under Section 4 of this chapter, the requested Party shall consider consulting the requesting Parties.

Article 40 – Obligation to give reasons

The requested Party shall give reasons for any decision to refuse, postpone or make conditional any co-operation under this chapter.

Article 41 – Information

- 1 The requested Party shall promptly inform the requesting Party of:
 - a the action initiated on a request under this chapter;
 - b the final result of the action carried out on the basis of the request;
 - c a decision to refuse, postpone or make conditional, in whole or in part, any co-operation under this chapter;
 - d any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly; and
 - e in the event of provisional measures taken pursuant to a request under Sections 2 or 3 of this chapter, such provisions of its domestic law as would automatically lead to the lifting of the provisional measure.
- 2 The requesting Party shall promptly inform the requested Party of:
 - a any review, decision or any other fact by reason of which the confiscation order ceases to be wholly or partially enforceable; and
 - b any development, factual or legal, by reason of which any action under this chapter is no longer justified.
- 3 Where a Party, on the basis of the same confiscation order, requests confiscation in more than one Party, it shall inform all Parties which are affected by an enforcement of the order about the request.

Article 42 – Restriction of use

- 1 The requested Party may make the execution of a request dependent on the condition that the information or evidence obtained will not, without its prior consent, be used or transmitted by the authorities of the requesting Party for investigations or proceedings other than those specified in the request.
- 2 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that, without its prior consent, information or evidence provided by it under this chapter may not be used or transmitted by the authorities of the requesting Party in investigations or proceedings other than those specified in the request.

Article 43 – Confidentiality

- 1 The requesting Party may require that the requested Party keep confidential the facts and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party.
- 2 The requesting Party shall, if not contrary to basic principles of its national law and if so requested, keep confidential any evidence and information provided by the requested Party, except to the extent that its disclosure is necessary for the investigations or proceedings described in the request.
- 3 Subject to the provisions of its domestic law, a Party which has received spontaneous information under Article 20 shall comply with any requirement of confidentiality as required by the

Party which supplies the information. If the other Party cannot comply with such requirement, it shall promptly inform the transmitting Party

Article 44 – Costs

The ordinary costs of complying with a request shall be borne by the requested Party. Where costs of a substantial or extraordinary nature are necessary to comply with a request, the Parties shall consult in order to agree the conditions on which the request is to be executed and how the costs shall be borne

Article 45 – Damages

- 1 When legal action on liability for damages resulting from an act or omission in relation to co-operation under this chapter has been initiated by a person, the Parties concerned shall consider consulting each other, where appropriate, to determine how to apportion any sum of damages due.
- 2 A Party which has become subject of a litigation for damages shall endeavour to inform the other Party of such litigation if that Party might have an interest in the case.

Chapter V – Co-operation between FIUs

Article 46 – Co-operation between FIUs

- 1 Parties shall ensure that FIUs, as defined in this Convention, shall cooperate for the purpose of combating money laundering, to assemble and analyse, or, if appropriate, investigate within the FIU relevant information on any fact which might be an indication of money laundering in accordance with their national powers.
- 2 For the purposes of paragraph 1, each Party shall ensure that FIUs exchange, spontaneously or on request and either in accordance with this Convention or in accordance with existing or future memoranda of understanding compatible with this Convention, any accessible information that may be relevant to the processing or analysis of information or, if appropriate, to investigation by the FIU regarding financial transactions related to money laundering and the natural or legal persons involved.
- 3 Each Party shall ensure that the performance of the functions of the FIUs under this article shall not be affected by their internal status, regardless of whether they are administrative, law enforcement or judicial authorities.
- 4 Each request made under this article shall be accompanied by a brief statement of the relevant facts known to the requesting FIU. The FIU shall specify in the request how the information sought will be used.
- 5 When a request is made in accordance with this article, the requested FIU shall provide all relevant information, including accessible financial information and requested law enforcement data, sought in the request, without the need for a formal letter of request under applicable conventions or agreements between the Parties.

- 6 An FIU may refuse to divulge information which could lead to impairment of a criminal investigation being conducted in the requested Party or, in exceptional circumstances, where divulging the information would be clearly disproportionate to the legitimate interests of a natural or legal person or the Party concerned or would otherwise not be in accordance with fundamental principles of national law of the requested Party. Any such refusal shall be appropriately explained to the FIU requesting the information.
- 7 Information or documents obtained under this article shall only be used for the purposes laid down in paragraph 1. Information supplied by a counterpart FIU shall not be disseminated to a third party, nor be used by the receiving FIU for purposes other than analysis, without prior consent of the supplying FIU.
- 8 When transmitting information or documents pursuant to this article, the transmitting FIU may impose restrictions and conditions on the use of information for purposes other than those stipulated in paragraph 7. The receiving FIU shall comply with any such restrictions and conditions.
- 9 Where a Party wishes to use transmitted information or documents for criminal investigations or prosecutions for the purposes laid down in paragraph 7, the transmitting FIU may not refuse its consent to such use unless it does so on the basis of restrictions under its national law or conditions referred to in paragraph 6. Any refusal to grant consent shall be appropriately explained.
- 10 FIUs shall undertake all necessary measures, including security measures, to ensure that information submitted under this article is not accessible by any other authorities, agencies or departments.
- 11 The information submitted shall be protected, in conformity with the Council of Europe Convention of 28 January 1981 for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108) and taking account of Recommendation No R(87)15 of 15 September 1987 of the Committee of Ministers of the Council of Europe Regulating the Use of Personal Data in the Police Sector, by at least the same rules of confidentiality and protection of personal data as those that apply under the national legislation applicable to the requesting FIU.
- 12 The transmitting FIU may make reasonable enquiries as to the use made of information provided and the receiving FIU shall, whenever practicable, provide such feedback.
- 13 Parties shall indicate the unit which is an FIU within the meaning of this article.

Article 47 – International co-operation for postponement of suspicious transactions

- 1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to permit urgent action to be initiated by a FIU, at the request of a foreign FIU, to suspend or withhold consent

to a transaction going ahead for such periods and depending on the same conditions as apply in its domestic law in respect of the postponement of transactions.

- 2 The action referred to in paragraph 1 shall be taken where the requested FIU is satisfied, upon justification by the requesting FIU, that:
 - a the transaction is related to money laundering; and
 - b the transaction would have been suspended, or consent to the transaction going ahead would have been withheld, if the transaction had been the subject of a domestic suspicious transaction report.

Chapter VI – Monitoring mechanism and settlement of disputes

Article 48 – Monitoring mechanism and settlement of disputes

- 1 The Conference of the Parties (COP) shall be responsible for following the implementation of the Convention. The COP:
 - a shall monitor the proper implementation of the Convention by the Parties;
 - b shall, at the request of a Party, express an opinion on any question concerning the interpretation and application of the Convention.
- 2 The COP shall carry out the functions under paragraph 1.a above by using any available Select Committee of Experts on the Evaluation of Anti-Money Laundering Measures (Moneyval) public summaries (for Moneyval countries) and any available FATF public summaries (for FATF countries), supplemented by periodic self assessment questionnaires, as appropriate. The monitoring procedure will deal with areas covered by this Convention only in respect of those areas which are not covered by other relevant international standards on which mutual evaluations are carried out by the FATF and Moneyval.
- 3 If the COP concludes that it requires further information in the discharge of its functions, it shall liaise with the Party concerned, taking advantage, if so required by the COP, of the procedure and mechanism of Moneyval. The Party concerned shall then report back to the COP. The COP shall on this basis decide whether or not to carry out a more in-depth assessment of the position of the Party concerned. This may, but need not necessarily, involve, a country visit by an evaluation team.
- 4 In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of the Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the COP, to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the international Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.
- 5 The COP shall adopt its own rules of procedure.
- 6 The Secretary General of the Council of Europe shall convene the COP not later than one year following the entry into force of this Convention. Thereafter, regular meetings of the COP shall be held in accordance with the rules of procedure adopted by the COP.

Chapter VII – Final Provisions

Article 49 – Signature and entry into force

- 1 The Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the European Community and non-member States which have participated in its elaboration. Such States or the European Community may express their consent to be bound by:
 - a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.
- 2 Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 6 signatories, of which at least four are member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.
- 4 In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.
- 5 No Party to the 1990 Convention may ratify, accept or approve this Convention without considering itself bound by at least the provisions corresponding to the provisions of the 1990 Convention to which it is bound.
- 6 As from its entry into force, Parties to this Convention, which are at the same time Parties to the 1990 Convention:
 - a shall apply the provisions of this Convention in their mutual relationships;
 - b shall continue to apply the provisions of the 1990 Convention in their relations with other Parties to the said Convention, but not to the present Convention.

Article 50 – Accession to the Convention

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Parties to the Convention, may invite any State not a member of the Council and not having participated in its elaboration to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee.
- 2 In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 51 – Territorial application

- 1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which the Convention shall apply.

- 2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of the Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 52 – Relationship to other conventions and agreements

- 1 This Convention does not affect the rights and undertakings of Parties derived from international multilateral instruments concerning special matters.
- 2 The Parties to this Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for the purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.
- 3 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty in respect of a subject which is dealt with in this Convention or otherwise have established their relations in respect of that subject, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate these relations accordingly, in lieu of the Convention, if it facilitates international co-operation.
- 4 Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties.

Article 53 – Declarations and reservations

- 1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, make one or more of the declaration provided for in Article 3, paragraph 2, Article 9, paragraph 4, Article 17, paragraph 5, Article 24, paragraph 3, Article 31, paragraph 2, Article 35, paragraphs 1 and 3 and Article 42, paragraph 2.
- 2 Any State or the European Community may also, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General, reserve its right not to apply, in part or in whole, the provisions of Article 7, paragraph 2, sub-paragraph c; Article 9, paragraph 6; Article 46, paragraph 5, and Article 47.
- 3 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare the manner in which it intends to apply Articles 17 and 19 of this Convention, particularly taking into account applicable international agreements in the field of international co-operation in criminal matters. It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.

- 4 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare:
 - a that it will not apply Article 3, paragraph 4 of this Convention; or
 - b that it will apply Article 3, paragraph 4 of this Convention only partly; or
 - c the manner in which it intends to apply Article 3, paragraph 4 of this Convention.

It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.

- 5 No other reservation may be made.
- 6 Any Party which has made a reservation under this article may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.
- 7 A Party which has made a reservation in respect of a provision of the Convention may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 54 – Amendments

- 1 Amendments to the Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe, to the European Community and to every non-member State which has acceded to or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 50.
- 2 Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Crime Problems (CDPC) which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.
- 3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the CDPC and may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.
- 4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- 5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.
- 6 In order to update the categories of offences contained in the appendix, as well as amend Article 13, amendments may be proposed by any Party or by the Committee of Ministers. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.
- 7 After having consulted the Parties which are not members of the Council of Europe and, if necessary the CDPC, the Committee of Ministers may adopt an amendment proposed in accordance with paragraph 6 by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.

2. If one-third of the Parties notifies the Secretary General of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.
3. If less than one-third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.
10. Once an amendment has entered into force in accordance with paragraphs 6 to 9 of this article and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the month following the date on which it has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance. A Party which has made an objection may withdraw it at any time by notifying it to the Secretary General of the Council of Europe.
11. If an amendment has been adopted by the Committee of Ministers, a State or the European Community may not express their consent to be bound by the Convention, without accepting at the same time the amendment.

Article 55 – Denunciation

1. Any Party may, at any time, denounce the Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.
3. The present Convention shall, however, continue to apply to the enforcement under Article 23 of confiscation for which a request has been made in conformity with the provisions of the Convention before the date on which such a denunciation takes effect.

Article 56 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Community, the non-member States which have participated in the elaboration of the Convention, any State invited to accede to it and any other Party to the Convention of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c. any date of entry into force of the Convention in accordance with Articles 49 and 50;
- d. any declaration or reservation made under Article 53;
- e. any other act, notification or communication relating to the Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Warsaw, this 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non member States which have participated in the elaboration of the Convention and to any State invited to accede to it.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Varsovie, le 16 mai 2005, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe, à la Communauté européenne, aux Etats non membres qui ont participé à l'élaboration de cette Convention et à tout Etat invité à adhérer à celle-ci.

Certified a true copy of the sole original document, in English and in French, deposited in the archives of the Council of Europe.

Copie certifiée conforme à l'exemplaire original unique en langues française et anglaise, déposé dans les archives du Conseil de l'Europe.

Strasbourg, 22 September 2005

The Director General of Legal Affairs
of the Council of Europe,

Le Directeur Général des Affaires Juridiques
du Conseil de l'Europe,

Guy DEVEL

Appendix

- a participation in an organised criminal group and racketeering;
- b terrorism, including financing of terrorism,
- c trafficking in human beings and migrant smuggling;
- d sexual exploitation, including sexual exploitation of children;
- e illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances;
- f illicit arms trafficking;
- g illicit trafficking in stolen and other goods;
- h corruption and bribery;
- i fraud:
 - i counterfeit currency;
 - k counterfeit and piracy of products;
 - t environmental crime;
- m murder, grievous bodily injury;
- n kidnapping, illegal restraint and hostage-taking;
- o robbery or theft;
- p smuggling;
- q extortion;
- r forgery;
- s piracy; and
- t insider trading and market manipulation.

COUNCIL OF EUROPE CONVENTION
ON LAUNDERING, SEARCH,
SEIZURE AND CONFISCATION
OF THE PROCEEDS FROM CRIME
AND ON THE FINANCING OF TERRORISM

CONVENTION DU CONSEIL DE L'EUROPE
RELATIVE AU BLANCHIMENT,
AU DÉPISTAGE, À LA SAISIE ET À
LA CONFISCATION DES PRODUITS
DU CRIME ET AU FINANCEMENT
DU TERRORISME

Préambule

Les Etats membres du Conseil de l'Europe et les autres Signataires de la présente Convention, Considérant que le but du Conseil de l'Europe est de réaliser une union plus étroite entre ses membres;

Convaincus de la nécessité de poursuivre une politique pénale commune tendant à la protection de la société;

Considérant que la lutte contre la criminalité grave, qui est de plus en plus un problème international, exige l'emploi de méthodes modernes et efficaces au niveau international;

Estimant qu'une de ces méthodes consiste à priver les délinquants des produits du crime et des instruments;

Considérant qu'afin d'atteindre cet objectif, un système satisfaisant de coopération internationale doit également être mis en place;

Ayant à l'esprit la Convention du Conseil de l'Europe relative au blanchiment, au dépistage, à la saisie et à la confiscation des produits du crime (STE n° 141 – ci après dénommée «la Convention de 1990»);

Rappelant également la résolution 1373 (2001) sur la menace à la paix et à la sécurité internationales résultant d'actes terroristes adoptée par le Conseil de sécurité de l'Organisation des Nations Unies le 28 septembre 2001, et notamment son paragraphe 3.d;

Rappelant la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme adoptée par l'Assemblée générale des Nations Unies le 9 décembre 1999, notamment ses articles 2 et 4, qui font obligation aux Etats Parties d'ériger en infractions pénales les faits de financement du terrorisme;

Convaincus de la nécessité de prendre des mesures immédiates pour ratifier et pour mettre en œuvre sans restriction la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme susmentionnée,

Sont convenus de ce qui suit :

Chapitre I – Terminologie

Article 1 – Terminologie

Aux fins de la présente Convention, l'expression:

- a «produit» désigne tout avantage économique provenant directement ou indirectement de la commission d'une infraction pénale ou obtenu directement ou indirectement en la commettant. Cet avantage peut consister en tout bien tel que défini à l'alinéa b du présent article;

- b «bien» comprend un bien de toute nature, qu'il soit corporel ou incorporel, meuble ou immeuble, ainsi que les actes juridiques ou documents attestant d'un titre ou d'un droit sur le bien;
- c «instruments» désigne tous biens employés ou destinés à être employés de quelque façon que ce soit, en tout ou en partie, pour commettre une ou des infractions pénales;
- d «confiscation» désigne une peine ou une mesure ordonnée par un tribunal à la suite d'une procédure portant sur une ou des infractions pénales, peine ou mesure aboutissant à la privation permanente du bien;
- e «infraction principale» désigne toute infraction pénale à la suite de laquelle des produits sont générés et susceptibles de devenir l'objet d'une infraction selon l'article 9 de la présente Convention;
- f «cellule de renseignement financier» désigne une unité nationale centrale chargée de recevoir (et, dans la mesure où elle en a le droit, de demander), d'analyser et de transmettre aux autorités compétentes les déclarations d'informations financières :
 - i concernant des avoirs suspectés d'être des produits ou des biens servant au financement du terrorisme, ou
 - ii requises par la législation ou par la réglementation nationale,afin de lutter contre le blanchiment et le financement du terrorisme;
- g «gel» ou «saisie» désigne l'interdiction temporaire du transfert, de la destruction, de la conversion, de la disposition ou du mouvement de biens ou le fait d'assumer temporairement la garde ou le contrôle de biens, sur décision d'un tribunal ou d'une autre autorité compétente;
- h «financement du terrorisme» désigne les agissements définis à l'article 2 de la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme susmentionnée.

Chapitre II – Financement du terrorisme

Article 2 – Application de la Convention au financement du terrorisme

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre d'appliquer les dispositions contenues aux chapitres III, IV et V de la présente Convention au financement du terrorisme.
- 2 En particulier, chaque Partie veille à être en mesure de dépister, de rechercher, d'identifier, de geler, de saisir et de confisquer les biens, d'origine licite ou illicite, utilisés ou destinés à être utilisés de quelque façon que ce soit, en tout ou en partie, pour le financement du terrorisme, ou les produits de cette infraction, et pour coopérer à ces fins de la manière la plus large possible.

Chapitre III – Mesures à prendre au niveau national

Section 1 – Dispositions générales

Article 3 – Mesures de confiscation

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre de confisquer des instruments, des biens blanchis et des produits ou des biens dont la valeur correspond à ces produits.

2. Sous réserve que le paragraphe 1 de cet article s'applique au blanchiment et aux catégories d'infractions visées à l'annexe de la Convention, chaque Partie peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer qu'elle n'appliquera le paragraphe 1 du présent article:
 - a. qu'aux infractions punies d'une peine privative de liberté ou d'une mesure de sûreté d'une durée maximale supérieure à un an. Cependant, les Parties peuvent formuler une déclaration concernant cette disposition pour ce qui concerne la confiscation des produits d'infraction fiscales, à la seule fin de leur permettre de procéder à la confiscation de tels produits sur le plan tant national que dans le cadre de la coopération internationale, sur la base d'instruments de droit national et international en matière de recouvrement de créances fiscales; et/ou
 - b. qu'à une liste d'infractions spécifiques.
3. Chaque Partie peut prévoir une confiscation obligatoire pour certaines infractions pouvant faire l'objet d'une confiscation. Chaque Partie peut notamment inclure dans ces infractions le blanchiment, le trafic de produits stupéfiants, la traite des êtres humains et d'autres infractions graves.
4. Chaque Partie adopte les mesures législatives ou autres qui se révèlent nécessaires pour exiger, en cas d'une ou plusieurs infractions graves telles que définies par son droit interne, que l'auteur établisse l'origine de ses biens, suspectés d'être des produits ou d'autres biens susceptibles de faire l'objet d'une confiscation, dans la mesure où une telle exigence est compatible avec les principes de son droit interne.

Article 4 – Mesures d'investigation et mesures provisoires

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre d'identifier, de rechercher, de geler ou de saisir rapidement les biens susceptibles de donner lieu à confiscation en application de l'article 3, afin notamment de faciliter l'exécution des mesures de confiscation ultérieures.

Article 5 – Gel, saisie et confiscation

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour s'assurer que les mesures de gel, de saisie et de confiscation portent également :

- a. sur les biens en lesquels les produits ont été transformés ou convertis;
- b. sur les biens acquis légitimement, si les produits ont été mêlés, entièrement ou partiellement, à de tels biens, à concurrence de la valeur estimée du produit qui y a été mêlé;
- c. sur les revenus ou autres avantages tirés des produits, des biens en lesquels les produits ont été transformés ou convertis ou des biens auxquels ils ont été mêlés, à concurrence de la valeur estimée des produits qui y ont été mêlés, de la même manière et dans la même mesure que les produits.

Article 6 – Gestion des biens gelés ou saisis

Chaque Partie adopte les mesures législatives ou autres qui se révèlent nécessaires pour assurer une gestion adéquate des biens gelés ou saisis en application des articles 4 et 5 de cette Convention.

Article 7 – Pouvoirs et techniques d'investigation

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour habiliter ses tribunaux ou ses autres autorités compétents à ordonner la communication ou la saisie de dossiers bancaires, financiers ou commerciaux afin de mettre en œuvre les mesures visées aux articles 3, 4 et 5. Une Partie ne saurait invoquer le secret bancaire pour refuser de donner effet aux dispositions du présent article.
- 2 Sans préjudice du paragraphe 1, chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre:
 - a de déterminer si une personne physique ou morale détient ou contrôle un ou plusieurs comptes, de quelque nature que ce soit, dans une quelconque banque située sur son territoire et, si tel est le cas, d'obtenir tous les renseignements concernant les comptes répertoriés;
 - b d'obtenir les renseignements concernant des comptes bancaires déterminés et des opérations bancaires qui ont été réalisées pendant une période déterminée sur un ou plusieurs comptes spécifiés, y compris les renseignements concernant tout compte émetteur ou récepteur;
 - c de suivre, pendant une période déterminée, les opérations bancaires réalisées sur un ou plusieurs comptes identifiés; et
 - d de faire en sorte que les banques ne révèlent pas au client concerné ni à d'autres tiers que des informations ont été recherchées ou obtenues conformément aux alinéas a, b, ou c, ou qu'une enquête est en cours.

Les Parties examinent la possibilité d'étendre cette disposition aux comptes détenus par des institutions financières non bancaires.

- 3 Chaque Partie envisage d'adopter les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre d'employer des techniques spéciales d'investigation facilitant l'identification et la recherche du produit ainsi que le recueil de preuves y afférentes, telles que l'observation, l'interception de télécommunications, l'accès à des systèmes informatiques et les ordonnances de production de documents déterminés.

Article 8 – Recours juridiques

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour faire en sorte que les personnes affectées par les mesures prévues aux articles 3, 4 et 5 et par celles prévues par toute autre disposition pertinente de la présente Section, disposent de recours juridiques effectifs pour préserver leurs droits.

Article 9 – Infractions de blanchiment

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale conformément à son droit interne lorsque l'acte a été commis intentionnellement à:
 - a la conversion ou au transfert de biens dont celui qui s'y livre sait que ces biens constituent des produits, dans le but de dissimuler ou de déguiser l'origine illicite desdits biens ou d'aider toute personne qui est impliquée dans la commission de l'infraction principale à échapper aux conséquences juridiques de ses actes;

- b la dissimulation ou le déguisement de la nature, de l'origine, de l'emplacement, de la disposition, du mouvement ou de la propriété réels de biens ou de droits y relatifs, dont l'auteur sait que ces biens constituent des produits;
- et, sous réserve de ses principes constitutionnels et des concepts fondamentaux de son système juridique:
 - c l'acquisition, la détention ou l'utilisation de biens, dont celui qui les acquiert, les détient ou les utilise sait, au moment où il les reçoit, qu'ils constituent des produits;
 - d la participation à l'une des infractions établies conformément au présent article ou à toute association, entente, tentative ou complicité par fourniture d'une assistance, d'une aide ou de conseils en vue de sa commission.
- 2 Aux fins de la mise en œuvre ou de l'application du paragraphe 1 du présent article:
 - a le fait que l'infraction principale soit ou non de la compétence des juridictions pénales de la Partie n'entre pas en ligne de compte;
 - b il peut être prévu que les infractions énoncées par ce paragraphe ne s'appliquent pas aux auteurs de l'infraction principale;
 - c la connaissance, l'intention ou la motivation nécessaires en tant qu'élément d'une des infractions énoncées par ce paragraphe peut être déduite de circonstances factuelles objectives.
- 3 Chaque Partie peut adopter les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale, conformément à son droit interne, à certains ou à l'ensemble des actes évoqués au paragraphe 1 du présent article, dans l'un et/ou l'autre des cas suivants:
 - a lorsque l'auteur a soupçonné que le bien constituait un produit,
 - b lorsque l'auteur aurait dû être conscient que le bien constituait un produit.
- 4 Sous réserve que le paragraphe 1 de cet article s'applique aux catégories d'infractions principales visées à l'annexe de la Convention, chaque Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer qu'elle n'appliquera le paragraphe 1 du présent article:
 - a qu'aux infractions principales punies d'une peine privative de liberté ou d'une mesure de sûreté d'une durée maximale supérieure à un an, ou pour les Parties dont le système juridique prévoit pour les infractions un seuil minimal, les infractions punies d'une peine privative de liberté ou d'une mesure de sûreté d'une durée minimale supérieure à six mois; et/ou
 - b qu'à une liste d'infractions principales spécifiques; et/ou
 - c qu'à une catégorie d'infractions graves prévues par le droit interne de la Partie.
- 5 Chaque Partie s'assure qu'une condamnation pour blanchiment est possible en l'absence de condamnation préalable ou concomitante au titre de l'infraction principale.
- 6 Chaque Partie s'assure qu'une condamnation pour blanchiment au sens du présent article est possible dès lors qu'il est prouvé que les biens objet de l'un des actes énumérés au paragraphe 1.a ou b de cet article, proviennent d'une infraction principale, sans qu'il soit nécessaire de prouver de quelle infraction précise il s'agit.
- 7 Chaque Partie s'assure que les infractions principales du blanchiment couvrent les actes commis dans un autre Etat, qui constituent une infraction dans cet Etat, et qui auraient

constitué une infraction principale s'ils avaient été commis sur le territoire national. Chaque Partie peut prévoir que la seule condition requise est que les actes auraient été qualifiés d'infractions principales s'ils avaient été commis sur le territoire national.

Article 10 – Responsabilité des personnes morales

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour s'assurer que les personnes morales puissent être tenues responsables des infractions de blanchiment établies en vertu de la Convention, lorsqu'elles sont commises pour leur compte par toute personne physique, agissant soit individuellement, soit en tant que membre d'un organe de la personne morale, qui exerce un pouvoir de direction en son sein :
 - a du fait d'un pouvoir de représentation de la personne morale; ou
 - b du fait de l'autorité pour prendre des décisions au nom de la personne morale; ou
 - c du fait de l'autorité pour exercer un contrôle au sein de la personne morale,ainsi que du fait de la participation d'une telle personne physique en qualité de complice ou d'instigatrice à la commission des infractions mentionnées ci-dessus.
- 2 Abstraction faite des cas déjà prévus au paragraphe 1, chaque Partie prend les mesures nécessaires pour s'assurer qu'une personne morale puisse être tenue responsable lorsque l'absence de surveillance ou de contrôle par une personne physique visée au paragraphe 1 a rendu possible la commission des infractions mentionnées au paragraphe 1 pour le compte de ladite personne morale par une personne physique soumise à son autorité.
- 3 La responsabilité de la personne morale en vertu de cet article n'exclut pas les poursuites pénales contre les personnes physiques auteurs, instigatrices ou complices des infractions mentionnées au paragraphe 1.
- 4 Chaque Partie s'assure qu'une personne morale responsable en vertu de cet article, soit soumise à des sanctions effectives, proportionnées et dissuasives, de nature pénale ou non, y compris des sanctions pécuniaires.

Article 11 – Décisions antérieures

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui s'avèrent nécessaires pour prévoir la possibilité de prendre en compte, dans le cadre de l'appréciation de la peine, les décisions prises à l'encontre d'une personne physique ou morale par une autre Partie portant sur les infractions établies conformément à la présente Convention.

Section 2 – Cellule de renseignement financier et prévention

Article 12 – Cellule de renseignement financier

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour mettre en place une cellule de renseignement financier, telle que définie par cette Convention.
- 2 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour assurer à la cellule de renseignement financier un accès, direct ou indirect et en temps voulu, aux informations financières, administratives et en provenance des autorités de poursuite pénale pour exercer correctement ses fonctions et notamment analyser les déclarations d'opérations suspectes.

Article 13 – Mesures visant à prévenir le blanchiment d'argent

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour mettre en place un régime interne complet de réglementation et de suivi ou de contrôle pour prévenir le blanchiment. Chaque Partie doit tenir compte tout particulièrement des normes internationales applicables dans ce domaine, y compris plus particulièrement les recommandations adoptées par le Groupe d'action financière sur le blanchiment des capitaux (GAFI).
- 2 A cet égard, chaque Partie adopte, en particulier, les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires:
 - a pour soumettre toute personne morale ou physique qui exerce des activités pouvant se prêter tout particulièrement au blanchiment, dans le cadre de ces activités, à l'obligation:
 - i d'identifier et de vérifier l'identité de leurs clients et, le cas échéant, de leurs bénéficiaires effectifs, ainsi que de soumettre la relation d'affaires à une vigilance constante sur la base d'une approche adaptée au risque;
 - ii de déclarer leurs soupçons de blanchiment, sous réserve de garanties;
 - iii de prendre des mesures d'accompagnement, telles que la conservation des données relatives à l'identification des clients et aux transactions, la formation du personnel et la mise en place de règles et procédures internes adaptées, le cas échéant, à la taille et à la nature des activités;
 - b pour interdire, dans les cas appropriés, aux personnes mentionnées à l'alinéa a de divulguer le fait qu'une déclaration d'opération suspecte, ou des informations qui y sont liées, ont été transmises, ou encore qu'une enquête pour blanchiment a été ou pourrait être ouverte;
 - c pour s'assurer que les personnes mentionnées à l'alinéa a sont soumises à des dispositifs effectifs de suivi et, dans les cas appropriés, de contrôle afin de s'assurer du respect de leurs obligations en matière de lutte contre le blanchiment. Le cas échéant, ces dispositifs peuvent être adaptés en fonction du risque.
- 3 A cet égard, chaque Partie adopte les mesures législatives ou autres qui se révèlent nécessaires pour détecter les transports transfrontaliers significatifs d'espèces et d'instruments au porteur appropriés.

Article 14 – Report de transactions suspectes

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour permettre à une cellule de renseignement financier ou, selon le cas, à toute autre autorité compétente ou organe, lorsqu'il existe un soupçon que la transaction est liée à une opération de blanchiment, d'agir en urgence pour suspendre ou reporter la conclusion d'une transaction en cours, afin de lui permettre d'analyser la transaction et de confirmer les soupçons. Chaque Partie peut limiter l'application d'une telle mesure aux cas dans lesquels une déclaration d'opération suspecte a été préalablement communiquée. La durée maximale pour toute suspension ou report de la conclusion d'une transaction est prévue par la législation nationale.

Chapitre IV – Coopération internationale

Section 1 – Principes de coopération internationale

Article 15 – Principes généraux et mesures de coopération internationale

- 1 Les Parties coopèrent mutuellement dans la mesure la plus large possible les unes avec les autres aux fins d'investigations et de procédures visant à la confiscation des instruments et des produits.
- 2 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révéleront nécessaires pour lui permettre de répondre, aux conditions prévues dans ce chapitre, aux demandes:
 - a de confiscation de biens particuliers consistant en des produits ou instruments, ainsi que de confiscation des produits consistant en l'obligation de payer une somme d'argent correspondant à la valeur du produit;
 - b d'entraide aux fins d'investigations et de mesures provisoires ayant pour but l'une des formes de confiscation mentionnées au point a ci-dessus.
- 3 L'entraide et les mesures provisoires prévues au paragraphe 2.b sont exécutées conformément au droit interne de la Partie requise et en vertu de celui-ci. Lorsque la demande portant sur une de ces mesures prescrit une formalité ou une procédure donnée imposée par la législation de la Partie requérante, même si la formalité ou la procédure demandée n'est pas familière à la Partie requise, cette Partie donne satisfaction à la demande dans la mesure où cela n'est pas contraire aux principes fondamentaux de son droit interne.
- 4 Chaque Partie adopte les mesures législatives ou autres qui se révèlent nécessaires pour que les demandes émanant d'autres Parties aux fins d'identification, de dépistage, de gel ou de saisie des produits et des instruments, se voient accorder la même priorité que dans le cadre de procédures internes.

Section 2 – Entraide aux fins d'investigations

Article 16 – Obligation d'entraide

Les Parties s'accordent, sur demande, l'entraide la plus large possible pour identifier et dépister les instruments, les produits et les autres biens susceptibles de confiscation. Cette entraide consiste notamment en toute mesure relative à l'apport et à la mise en sûreté des éléments de preuve concernant l'existence des biens susmentionnés, leur emplacement ou leurs mouvements, leur nature, leur statut juridique ou leur valeur.

Article 17 – Demandes d'information sur les comptes bancaires

- 1 Chaque Partie prend, dans les conditions prévues au présent article, les mesures nécessaires pour déterminer, en réponse à une demande envoyée par une autre Partie, si une personne physique ou morale faisant l'objet d'une enquête pénale détient ou contrôle un ou plusieurs comptes, de quelque nature que ce soit, dans une quelconque banque située sur son territoire et, si tel est le cas, elle fournit les détails concernant les comptes répertoriés.
- 2 L'obligation prévue au présent article ne s'applique que dans la mesure où la banque qui gère le compte possède ces renseignements.
- 3 En complément des indications contenues à l'article 37, la Partie requérante, dans sa requête:

- a indique les raisons pour lesquelles elle considère que les informations demandées sont susceptibles d'être fondamentales pour l'enquête pénale portant sur l'infraction;
 - b précise les raisons qui l'amènent à supposer que des banques situées dans la Partie requise détiennent les comptes en question et indique, de la manière la plus large possible, les banques et/ou comptes qui pourraient être concernés; et
 - c communique toute information additionnelle susceptible de faciliter l'exécution de la demande.
- 4 La Partie requise peut subordonner l'exécution d'une telle demande aux mêmes conditions que celles qu'elle applique pour les demandes aux fins de perquisition et de saisie.
 - 5 Chaque Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer que cet article s'applique uniquement aux catégories d'infractions visées à l'annexe de la Convention.
 - 6 Les Parties peuvent étendre cette disposition aux comptes détenus par des institutions financières non bancaires. La mise en œuvre d'une telle extension peut être soumise au principe de réciprocité.

Article 18 – Demandes d'informations sur les opérations bancaires

- 1 A la demande d'une autre Partie, la Partie requise fournit les renseignements concernant des comptes bancaires déterminés et des opérations bancaires qui ont été réalisées pendant une période déterminée sur un ou plusieurs comptes spécifiés dans la demande, y compris les renseignements concernant tout compte émetteur ou récepteur.
- 2 L'obligation prévue au présent article ne s'applique que dans la mesure où la banque qui gère le compte possède ces renseignements.
- 3 En complément des indications contenues à l'article 37, la Partie requérante indique dans sa demande les raisons pour lesquelles elle considère que les informations demandées sont pertinentes aux fins de l'enquête pénale portant sur l'infraction.
- 4 La Partie requise peut subordonner l'exécution d'une telle demande aux mêmes conditions que celles qu'elle applique pour les demandes aux fins de perquisition et de saisie.
- 5 Les Parties peuvent étendre cette disposition aux comptes détenus par des institutions financières non bancaires. La mise en œuvre d'une telle extension peut être soumise au principe de réciprocité.

Article 19 – Demande de suivi des opérations bancaires

- 1 Chaque Partie veille à être en mesure, à la demande d'une autre Partie, de suivre, pendant une période déterminée, les opérations bancaires réalisées sur un ou plusieurs comptes spécifiés dans la demande et d'en communiquer le résultat à la Partie requérante.
- 2 En complément des indications contenues à l'article 37, la Partie requérante indique dans sa demande les raisons pour lesquelles elle considère que les informations demandées sont pertinentes aux fins de l'enquête pénale portant sur l'infraction.
- 3 La décision relative au suivi des transactions est prise dans chaque cas individuel par les autorités compétentes de la Partie requise, dans le respect de la législation nationale de cette Partie.

- 4 Les modalités pratiques du suivi font l'objet d'un accord entre les autorités compétentes des Parties requérante et requise.
- 5 Les Parties peuvent étendre cette disposition aux comptes détenus par des institutions financières non bancaires.

Article 20 – Transmission spontanée d'informations

Sans préjudice de ses propres investigations ou procédures, une Partie peut, sans demande préalable, transmettre à une autre Partie des informations sur les instruments et les produits lorsqu'elle estime que la communication de ces informations pourrait aider la Partie destinataire à engager ou mener à bien des investigations ou des procédures, ou lorsque ces informations pourraient aboutir à une demande formulée par cette Partie en vertu du présent chapitre.

Section 3 – Mesures provisoires

Article 21 – Obligation d'ordonner des mesures provisoires

- 1 Une Partie prend, à la demande d'une autre Partie qui a engagé une procédure pénale ou une action en confiscation, les mesures provisoires qui s'imposent, telles que le gel ou la saisie, pour prévenir toute opération, tout transfert ou toute aliénation relativement à tout bien qui, par la suite, pourrait faire l'objet d'une demande de confiscation ou qui pourrait permettre de faire droit à une telle demande.
- 2 Une Partie qui a reçu une demande de confiscation conformément à l'article 23 prend, si la demande en est faite, les mesures mentionnées au paragraphe 1 du présent article, relativement à tout bien qui fait l'objet de la demande ou qui pourrait permettre de faire droit à une telle demande.

Article 22 – Exécution des mesures provisoires

- 1 Après l'exécution des mesures provisoires demandées en application du paragraphe 1 de l'article 21, la Partie requérante fournit spontanément et dès que possible à la Partie requise toute information susceptible de remettre en cause ou de modifier l'objet ou l'étendue de ces mesures. La Partie requérante fournit également et sans délai toute information complémentaire demandée par la Partie requise et qui est nécessaire pour la mise en œuvre et le suivi des mesures provisoires.
- 2 Avant de lever toute mesure provisoire prise conformément au présent article, la Partie requise donne, si possible, à la Partie requérante la faculté d'exprimer ses raisons en faveur du maintien de la mesure.

Section 4 – Confiscation

Article 23 – Obligation de confiscation

- 1 Une Partie qui a reçu d'une autre Partie une demande de confiscation concernant des instruments ou des produits, situés sur son territoire, doit:
 - a exécuter une décision de confiscation émanant d'un tribunal de la Partie requérante en ce qui concerne ces instruments ou ces produits; ou
 - b présenter cette demande à ses autorités compétentes pour obtenir une décision de confiscation et, si celle-ci est accordée, l'exécuter.

- 2 Aux fins de l'application du paragraphe 1.b du présent article, toute Partie a, si besoin est, compétence pour engager une procédure de confiscation en vertu de son droit interne.
- 3 Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent également à la confiscation consistant en l'obligation de payer une somme d'argent correspondant à la valeur du produit, si des biens sur lesquels peut porter la confiscation se trouvent sur le territoire de la Partie requise. En pareil cas, en procédant à la confiscation conformément au paragraphe 1, la Partie requise, à défaut de paiement, fait recouvrer sa créance sur tout bien disponible à cette fin.
- 4 Si une demande de confiscation vise un bien déterminé, les Parties peuvent convenir que la Partie requise peut procéder à la confiscation sous forme d'une obligation de payer une somme d'argent correspondant à la valeur du bien.
- 5 Les Parties coopèrent dans la mesure la plus large possible en conformité avec leur droit interne avec les Parties qui sollicitent l'exécution de mesures équivalentes à la confiscation et conduisant à une privation de propriété, qui ne constituent pas des sanctions pénales, dès lors que de telles mesures ont été ordonnées par une autorité judiciaire de la Partie requérante sur la base d'une infraction pénale et dans la mesure où il est établi que les biens constituent des produits ou des biens visés à l'article 5 de cette Convention.

Article 24 – Exécution de la confiscation

- 1 Les procédures permettant d'obtenir et d'exécuter la confiscation en vertu de l'article 23 sont régies par la loi de la Partie requise.
- 2 La Partie requise est liée par la constatation des faits dans la mesure où ceux-ci sont exposés dans une condamnation ou une décision judiciaire de la Partie requérante, ou dans la mesure où celle-ci se fonde implicitement sur eux.
- 3 Chaque Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer que le paragraphe 2 du présent article ne s'applique que sous réserve de ses principes constitutionnels et des concepts fondamentaux de son système juridique.
- 4 Si la confiscation consiste en l'obligation de payer une somme d'argent, l'autorité compétente de la Partie requise en convertit le montant en devises de son pays au taux de change en vigueur au moment où est prise la décision d'exécuter la confiscation.
- 5 Dans le cas visé à l'article 23, paragraphe 1 a, la Partie requérante a seule le droit de statuer relativement à toute demande de révision de la décision de confiscation.

Article 25 – Biens confisqués

- 1 Une Partie qui confisque des biens en application des articles 23 et 24 de la Convention, en dispose conformément à son droit interne et à ses procédures administratives.
- 2 Lorsqu'une Partie agit à la demande d'une autre Partie en application des articles 23 et 24 de cette Convention, elle doit, dans la mesure où son droit interne le lui permet et si la demande lui en est faite, envisager à titre prioritaire de restituer les biens confisqués à la Partie requérante, afin que cette dernière puisse indemniser les victimes de l'infraction ou restituer ces biens à leur propriétaire légitime.
- 3 Lorsqu'une Partie agit à la demande d'une autre Partie en application des articles 23 et 24 de cette Convention, elle peut envisager spécialement de conclure des accords ou arrangements

prévoyant de partager ces biens avec d'autres Parties, systématiquement ou au cas par cas, conformément à son droit interne ou à ses procédures administratives.

Article 26 – Droit d'exécution et montant maximal de la confiscation

- 1 Une demande de confiscation faite conformément aux articles 23 et 24 ne porte pas atteinte au droit de la Partie requérante d'exécuter elle-même la décision de confiscation.
- 2 Rien dans la présente Convention ne saurait être interprété comme permettant que la valeur totale des biens confisqués soit supérieure à la somme fixée par la décision de confiscation. Si une Partie constate que cela pourrait se produire, les Parties concernées procèdent à des consultations pour éviter une telle conséquence.

Article 27 – Contrainte par corps

La Partie requise ne peut pas prononcer la contrainte par corps ni prendre aucune autre mesure restrictive de liberté à la suite d'une demande présentée en vertu de l'article 23 si la Partie requérante l'a précisé dans la demande.

Section 5 – Refus et ajournement de la coopération

Article 28 – Motifs de refus

- 1 La coopération en vertu du présent chapitre peut être refusée dans le cas où:
 - a la mesure sollicitée serait contraire aux principes fondamentaux de l'ordre juridique de la Partie requise; ou
 - b l'exécution de la demande risque de porter atteinte à la souveraineté, à la sécurité, à l'ordre public ou à d'autres intérêts essentiels de la Partie requise; ou
 - c la Partie requise estime que l'importance de l'affaire sur laquelle porte la demande ne justifie pas que soit prise la mesure sollicitée; ou
 - d l'infraction sur laquelle porte la demande est une infraction fiscale, sauf si l'infraction visée est le financement du terrorisme; ou
 - e l'infraction sur laquelle porte la demande est une infraction politique, sauf si l'infraction visée est le financement du terrorisme; ou
 - f la Partie requise considère que la mesure sollicitée irait à l'encontre du principe «*ne bis in idem*»; ou
 - g l'infraction à laquelle se rapporte la demande ne serait pas une infraction au regard du droit de la Partie requise si elle était commise sur le territoire relevant de sa juridiction. Toutefois, ce motif de refus ne s'applique à la coopération prévue par la section 2 que dans la mesure où l'entraide sollicitée implique des mesures coercitives. Lorsque la double incrimination est exigée pour la coopération en vertu du présent chapitre, cette obligation est considérée comme remplie, que les deux Parties classent ou non l'infraction dans la même catégorie d'infraction ou qu'elles utilisent ou non la même terminologie pour la désigner, dès lors que les deux Parties incriminent l'acte qui est à la base de l'infraction.
- 2 La coopération prévue par la section 2, dans la mesure où l'entraide sollicitée implique des mesures coercitives, et celle prévue par la section 3 du présent chapitre peuvent également être refusées dans les cas où les mesures sollicitées ne pourraient pas être prises en vertu du droit interne de la Partie requise à des fins d'investigations ou de procédures, s'il s'agissait d'une affaire interne analogue.

- 3 Lorsque la législation de la Partie requise l'exige, la coopération prévue par la section 2, dans la mesure où l'entraide sollicitée implique des mesures coercitives, et celle prévue par la section 3 du présent chapitre peuvent aussi être refusées dans le cas où les mesures sollicitées ou toutes autres mesures ayant des effets analogues ne seraient pas autorisées par la législation de la Partie requérante, ou, en ce qui concerne les autorités compétentes de la Partie requérante, si la demande n'est autorisée ni par un juge ni par une autre autorité judiciaire, y compris le ministère public, ces autorités agissant en matière d'infractions pénales.
- 4 La coopération prévue par la section 4 du présent chapitre peut aussi être refusée si:
 - a la législation de la Partie requise ne prévoit pas la confiscation pour le type d'infraction sur lequel porte la demande; ou
 - b sans préjudice de l'obligation relevant de l'article 23, paragraphe 3, elle irait à l'encontre des principes du droit interne de la Partie requise en ce qui concerne les possibilités de confiscation relativement aux liens entre une infraction et:
 - i un avantage économique qui pourrait être assimilé à son produit; ou
 - ii des biens qui pourraient être assimilés à ses instruments; ou
 - c en vertu de la législation de la Partie requise, la décision de confiscation ne peut plus être prononcée ou exécutée pour cause de prescription; ou
 - d sans préjudice de l'article 23, paragraphe 5, la demande ne porte pas sur une condamnation antérieure, ni sur une décision de caractère judiciaire, ni sur une déclaration figurant dans une telle décision, déclaration selon laquelle une ou plusieurs infractions ont été commises, et qui est à l'origine de la décision ou de la demande de confiscation; ou
 - e soit la confiscation n'est pas exécutoire dans la Partie requérante, soit elle est encore susceptible de voies de recours ordinaires; ou
 - f la demande se rapporte à une décision de confiscation rendue en l'absence de la personne visée par la décision et si, selon la Partie requise, la procédure engagée par la Partie requérante et qui a conduit à cette décision n'a pas satisfait aux droits minima de la défense reconnus à toute personne accusée d'une infraction.
- 5 Aux fins du paragraphe 4.f du présent article, une décision n'est pas réputée avoir été rendue en l'absence de l'accusé:
 - a si elle a été confirmée ou prononcée après opposition par l'intéressé; ou
 - b si elle a été rendue en appel, à condition que l'appel ait été interjeté par l'intéressé.
- 6 En examinant, pour les besoins du paragraphe 4.f du présent article, si les droits minima de la défense ont été respectés, la Partie requise tiendra compte du fait que l'intéressé a délibérément cherché à se soustraire à la justice ou que cette personne, après avoir eu la possibilité d'introduire un recours contre la décision rendue en son absence, a choisi de ne pas introduire un tel recours. Il en ira de même lorsque l'intéressé, après avoir été dûment cité à comparaître, aura choisi de ne pas comparaître ou de ne pas demander l'ajournement de l'affaire.
- 7 Une Partie ne saurait invoquer le secret bancaire pour justifier son refus de toute coopération prévue au présent chapitre. Lorsque son droit interne l'exige, une Partie peut exiger qu'une demande de coopération qui impliquerait la levée du secret bancaire soit autorisée, soit par un juge, soit par une autre autorité judiciaire, y compris le ministère public, ces autorités agissant en matière d'infractions pénales.
- 8 Sans préjudice du motif de refus prévu au paragraphe 1.a du présent article:

- a le fait que la personne qui fait l'objet d'une investigation menée ou d'une décision de confiscation prise par les autorités de la Partie requérante soit une personne morale ne saurait être invoqué par la Partie requise comme un obstacle à toute coopération en vertu du présent chapitre;
- b le fait que la personne physique contre laquelle a été rendue une décision de confiscation de produits soit décédée ainsi que le fait qu'une personne morale contre laquelle a été rendue une décision de confiscation de produits ait été dissoute par la suite ne sauraient être invoqués comme des obstacles à l'entraide prévue par l'article 23, paragraphe 1.a;
- c le fait que la personne faisant l'objet d'une enquête ou d'une décision de confiscation prise par les autorités de la Partie requérante soit mentionnée dans la requête à la fois comme l'auteur de l'infraction principale et de l'infraction de blanchiment en application de l'article 9.2.b de cette Convention, ne saurait être invoqué par la Partie requise comme un obstacle à toute coopération en vertu du présent chapitre.

Article 29 – Ajournement

La Partie requise peut surseoir à l'exécution des mesures visées par une demande si elles risquent de porter préjudice à des investigations ou des procédures menées par ses autorités.

Article 30 – Acceptation partielle ou sous condition d'une demande

Avant de refuser ou de différer sa coopération en vertu du présent chapitre, la Partie requise examine, le cas échéant après avoir consulté la Partie requérante, s'il peut y être fait droit partiellement ou sous réserve des conditions qu'elle juge nécessaires.

Section 6 – Notification et protection des droits des tiers

Article 31 – Notification de documents

- 1 Les Parties s'accordent mutuellement l'entraide la plus large possible pour la notification des actes judiciaires aux personnes concernées par des mesures provisoires et de confiscation.
- 2 Rien dans le présent article ne vise à faire obstacle:
 - a à la faculté d'adresser des actes judiciaires par voie postale directement à des personnes se trouvant à l'étranger;
 - b à la faculté pour les officiers ministériels, fonctionnaires ou autres personnes compétentes de la Partie d'origine de faire procéder à des significations ou notifications d'actes judiciaires directement par les autorités consulaires de cette Partie ou par les soins d'officiers ministériels, fonctionnaires ou autres personnes compétentes de la Partie de destination,sauf si la Partie de destination fait une déclaration contraire au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.
- 3 Lors de la notification d'actes judiciaires à l'étranger à des personnes concernées par des mesures provisoires ou des décisions de confiscation ordonnées dans la Partie d'origine, ladite Partie informe ces personnes des recours en justice offerts par sa législation.

Article 32 – Reconnaissance de décisions étrangères

- 1 Saisie d'une demande de coopération au titre des sections 3 et 4, la Partie requise reconnaît toute décision judiciaire rendue dans la Partie requérante en ce qui concerne les droits reven- diques par des tiers.
- 2 La reconnaissance peut être refusée:
 - a si des tiers n'ont pas eu une possibilité suffisante de faire valoir leurs droits; ou
 - b si la décision est incompatible avec une décision déjà rendue dans la Partie requise sur la même question; ou
 - c si elle est incompatible avec l'ordre public de la Partie requise; ou
 - d si la décision a été rendue contrairement aux dispositions en matière de compétence exclu- sive prévues par le droit de la Partie requise.

Section 7 – Procédure et autres règles générales**Article 33 – Autorité centrale**

- 1 Les Parties désignent une autorité centrale ou, au besoin, plusieurs autorités chargées d'envoyer les demandes formulées en vertu du présent chapitre, d'y répondre, de les exécuter ou de les transmettre aux autorités qui ont compétence pour les exécuter.
- 2 Chaque Partie communique au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'appro- bation ou d'adhésion, la dénomination et l'adresse des autorités désignées en application du paragraphe 1 du présent article.

Article 34 – Correspondance directe

- 1 Les autorités centrales communiquent directement entre elles.
- 2 En cas d'urgence, les demandes et communications prévues par le présent chapitre peuvent être envoyées directement par les autorités judiciaires, y compris le ministère public, de la Partie requérante à de telles autorités. En pareil cas, une copie doit être envoyée simultanément à l'autorité centrale de la Partie requise par l'intermédiaire de l'autorité centrale de la Partie requérante.
- 3 Toute demande ou communication formulée en application des paragraphes 1 et 2 du présent article peut être présentée par l'intermédiaire de l'Organisation internationale de police crimi- nelle (Interpol).
- 4 Si une demande est présentée en vertu du paragraphe 2 du présent article et si l'autorité sai- sise n'est pas compétente pour y donner suite, elle la transmet à l'autorité compétente de son pays et en informe directement la Partie requérante.
- 5 Les demandes ou communications, présentées en vertu de la section 2 du présent chapitre, qui n'impliquent pas de mesures coercitives, peuvent être transmises directement par l'autorité compétente de la Partie requérante à l'autorité compétente de la Partie requise.
- 6 Les projets de demandes ou communications en vertu de ce chapitre peuvent être adressées directement et avant toute requête formelle par les autorités judiciaires aux autorités judiciaires de la Partie requise, afin de s'assurer que celles-ci seront traitées efficacement dès leur recep- tion et qu'elles comprendront les informations et la documentation nécessaires pour se confor- mer aux exigences à la législation de la Partie requise.

Article 35 – Forme des demandes et langues

- 1 Toutes les demandes prévues par le présent chapitre sont faites par écrit. Elles peuvent être transmises par des moyens de communication électroniques, ou par tout autre moyen de télécommunication, à condition que la Partie requérante soit prête à produire à tout moment, sur demande, une trace écrite de l'expédition ainsi que l'original. Cependant toute Partie peut, à tout moment, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, indiquer les conditions dans lesquelles elle est prête à accepter et à exécuter des demandes reçues par voie électronique ou tout autre moyen de télécommunication.
- 2 Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent article, la traduction des demandes ou des pièces annexes ne sera pas exigée.
- 3 Tout Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, se réserver la faculté d'exiger que les demandes et pièces annexes soient accompagnées d'une traduction dans sa propre langue ou dans l'une des langues officielles du Conseil de l'Europe ou dans celle de ces langues qu'elle indiquera. Toute Partie peut, à cette occasion, déclarer qu'elle est disposée à accepter des traductions dans toute autre langue qu'elle indiquera. Les autres Parties peuvent appliquer la règle de la réciprocité.

Article 36 – Légalisation

Les documents transmis en application du présent chapitre sont dispensés de toute formalité de légalisation.

Article 37 – Contenu de la demande

- 1 Toute demande de coopération prévue par le présent chapitre doit préciser:
 - a l'autorité dont elle émane et l'autorité chargée de mettre en œuvre les investigations ou les procédures;
 - b l'objet et le motif de la demande;
 - c l'affaire, y compris les faits pertinents (teils que la date, le lieu et les circonstances de l'infraction), sur laquelle portent les investigations ou les procédures, sauf en cas de demande de notification;
 - d dans la mesure où la coopération implique des mesures coercitives:
 - i le texte des dispositions légales ou, lorsque cela n'est pas possible, la teneur de la loi pertinente applicable; et
 - ii une indication selon laquelle la mesure sollicitée ou toute autre mesure ayant des effets analogues pourrait être prise sur le territoire de la Partie requérante en vertu de sa propre législation;
 - e si nécessaire, et dans la mesure du possible:
 - i des détails relativement à la (ou les) personne(s) concernée(s), y compris le nom, la date et le lieu de naissance, la nationalité et l'endroit où elle(s) se trouve(nt), et, lorsqu'il s'agit d'une personne morale, son siège; et
 - ii les biens en relation desquels la coopération est sollicitée, leur emplacement, leurs liens avec la ou les personne(s) en question, tout lien avec l'infraction ainsi que toute information dont on dispose concernant les intérêts d'autrui afférents à ces biens; et
 - f toute procédure particulière souhaitée par la Partie requérante.

- 2 Lorsqu'une demande de mesures provisoires présentée en vertu de la section 3 vise la saisie d'un bien qui pourrait faire l'objet d'une décision de confiscation consistant en l'obligation de payer une somme d'argent, cette demande doit aussi indiquer la somme maximale que l'on cherche à récupérer sur ce bien.
- 3 En plus des indications mentionnées au paragraphe 1, toute demande formulée en application de la section 4 doit contenir :
 - a dans le cas de l'article 23, paragraphe 1.a:
 - i une copie certifiée conforme de la décision de confiscation rendue par le tribunal de la Partie requérante et l'exposé des motifs à l'origine de la décision, s'ils ne sont pas indiqués dans la décision elle-même;
 - ii une attestation de l'autorité compétente de la Partie requérante selon laquelle la décision de confiscation est exécutoire et n'est pas susceptible de voies de recours ordinaires;
 - iii des informations concernant la mesure dans laquelle la décision devrait être exécutée; et
 - iv des informations concernant la nécessité de prendre des mesures provisoires;
 - b dans le cas de l'article 23, paragraphe 1.b, un exposé des faits invoqués par la Partie requérante qui soit suffisant pour permettre à la Partie requise d'obtenir une décision en vertu de son droit interne;
 - c lorsque des tiers ont eu la possibilité de revendiquer des droits, des documents revéant qu'ils ont eu cette possibilité.

Article 38 – Vices des demandes

- 1 Si la demande n'est pas conforme aux dispositions du présent chapitre, ou si les informations fournies ne sont pas suffisantes pour permettre à la Partie requise de prendre une décision sur la demande, cette Partie peut demander à la Partie requérante de modifier la demande ou de la compléter par des informations supplémentaires.
- 2 La Partie requise peut fixer un délai pour l'obtention de ces modifications ou informations.
- 3 En attendant d'obtenir les modifications ou informations demandées relativement à une demande présentée en application de la section 4 du présent chapitre, la Partie requise peut ordonner toutes mesures visées aux sections 2 et 3 du présent chapitre.

Article 39 – Concours de demandes

- 1 Lorsqu'une Partie requise reçoit plus d'une demande présentée en vertu des sections 3 et 4 du présent chapitre relativement à la même personne ou aux mêmes biens, le concours de demandes n'empêche pas la Partie requise de traiter les demandes qui impliquent que soient prises des mesures provisoires.
- 2 Dans le cas d'un concours de demandes présentées en vertu de la section 4 du présent chapitre, la Partie requise envisagera de consulter les Parties requérantes.

Article 40 – Obligation de motivation

La Partie requise doit motiver toute décision refusant, ajournant ou soumettant à des conditions toute coopération sollicitée en vertu du présent chapitre.

Article 41 – Information

- 1 La Partie requise informe sans délai la Partie requérante:
 - a de la suite donnée aussitôt à une demande formulée en vertu du présent chapitre;
 - b du résultat définitif de la suite donnée à la demande;
 - c d'une décision refusant, ajournant ou soumettant à des conditions, totalement ou partiellement, toute coopération prévue par le présent chapitre;
 - d de toutes circonstances rendant impossible l'exécution des mesures sollicitées ou risquant de la retarder considérablement; et
 - e en cas de mesures provisoires adoptées conformément à une demande formulée en application de la section 2 ou 3 du présent chapitre, des dispositions de son droit interne qui entraîneraient automatiquement la levée de la mesure.
- 2 La Partie requérante informe sans délai la Partie requise:
 - a de toute révision, décision ou autre fait enlevant totalement ou partiellement à la décision de confiscation son caractère exécutoire; et
 - b de tout changement, en fait ou en droit, rendant désormais injustifiée toute action entreprise en vertu du présent chapitre.
- 3 Lorsqu'une Partie demande la confiscation de biens dans plusieurs Parties, sur le fondement d'une même décision de confiscation, elle en informe toutes les Parties concernées par l'exécution de la décision.

Article 42 – Utilisation restreinte

- 1 La Partie requise peut subordonner l'exécution d'une demande à la condition que les informations ou éléments de preuve obtenus ne soient pas, sans son consentement préalable, utilisés ou transmis par les autorités de la Partie requérante à des fins d'investigations ou de procédures autres que celles précisées dans la demande.
- 2 Chaque Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer que les informations ou éléments de preuve fournis par elle en vertu du présent chapitre ne pourront, sans son consentement préalable, être utilisés ou transmis par les autorités de la Partie requérante à des fins d'investigations ou de procédures autres que celles précisées dans la demande.

Article 43 – Confidentialité

- 1 La Partie requérante peut exiger de la Partie requise qu'elle garde confidentielles la demande et sa teneur, sauf dans la mesure nécessaire pour y faire droit. Si la Partie requise ne peut pas se conformer à cette condition de confidentialité, elle doit en informer la Partie requérante dans les plus brefs délais.
- 2 La Partie requérante doit, si la demande lui en est faite, et à condition que cela ne soit pas contraire aux principes fondamentaux de son droit interne, garder confidentiels tous moyens de preuve et informations communiqués par la Partie requise, sauf dans la mesure nécessaire aux investigations ou à la procédure décrites dans la demande.
- 3 Sous réserve des dispositions de son droit interne, une Partie qui a reçu une transmission spontanée d'informations en vertu de l'article 20 doit se conformer à toute condition de

confidentialité demandée par la Partie qui transmet l'information. Si l'autre Partie ne peut pas se conformer à une telle condition, elle doit en informer la Partie qui transmet l'information dans les plus brefs délais.

Article 44 – Frais

Les frais ordinaires encourus pour exécuter une demande sont à la charge de la Partie requise. Lorsque des frais importants ou extraordinaires s'avèrent nécessaires pour donner suite à la demande, les Parties se concertent pour fixer les conditions dans lesquelles celle-ci sera exécutée ainsi que la manière dont les frais seront assumés.

Article 45 – Dommages et intérêts

1. Lorsqu'une action en responsabilité en raison de dommages résultant d'un acte ou d'une omission relevant de la coopération prévue par ce chapitre a été engagée par une personne, les Parties concernées envisagent de se consulter, le cas échéant, sur la répartition éventuelle des indemnités dues.
2. Une Partie qui fait l'objet d'une demande de dommages et intérêts s'efforce d'en informer sans délai l'autre Partie si celle-ci peut avoir un intérêt dans l'affaire.

Chapitre V – Coopération entre les cellules de renseignement financier

Article 46 – Coopération entre les cellules de renseignement financier

1. Les Parties veillent à ce que les cellules de renseignement financier, telles que définies par cette Convention, coopèrent aux fins de la lutte contre le blanchiment, conformément à leurs compétences nationales, afin de réunir et d'analyser les informations pertinentes sur tout fait qui pourrait être l'indice d'un blanchiment et, le cas échéant, d'enquêter au sein des cellules de renseignement financier à ce sujet.
2. Aux fins du paragraphe 1, chaque Partie veille à ce que les cellules de renseignement financier échangent, de leur propre chef ou sur demande, soit conformément à la présente Convention, soit conformément aux protocoles d'accord existants ou futurs compatibles avec cette Convention, toute information accessible pouvant leur être utile pour procéder au traitement ou à l'analyse d'informations ou, le cas échéant, à des enquêtes relatives à des transactions financières liées au blanchiment et aux personnes physiques ou morales impliquées.
3. Chaque Partie veille à ce que le statut interne des cellules de renseignement financier, qu'il s'agisse d'autorités administratives, répressives ou judiciaires, n'affecte pas l'exécution des tâches qui leur incombent en vertu du présent article.
4. Chaque demande faite au titre du présent article est accompagnée d'un bref exposé des faits pertinents connus de la cellule de renseignement financier requérante. La cellule de renseignement financier précise, dans la demande, la manière dont les informations demandées seront utilisées.
5. Lorsqu'une demande est présentée conformément à cet article, la cellule de renseignement financier requise fournit toutes les informations pertinentes, y compris les informations financières accessibles et les données des services répressifs demandées, sans qu'il soit nécessaire de présenter une demande formelle au titre des conventions ou accords applicables entre les Parties.

- 6 Une cellule de renseignement financier peut refuser de divulguer des informations qui pourraient entraver une enquête judiciaire menée dans la Partie requise ou, dans des circonstances exceptionnelles, lorsque la divulgation des informations entraînerait des effets clairement disproportionnés au regard des intérêts légitimes d'une personne physique ou morale ou de la Partie concernée ou lorsqu'elle ne respecterait pas les principes fondamentaux du droit national de la Partie requise. Tout refus d'une telle divulgation est dûment expliqué à la cellule de renseignement financier demandant les informations.
- 7 Les informations ou documents obtenus conformément à cet article sont destinés seulement à être utilisés aux fins visées au paragraphe 1. Les informations fournies par une cellule de renseignement financier ne peuvent être divulguées aux tiers ni être utilisées par la cellule de renseignement financier réceptrice à des fins autres que l'analyse, sans le consentement préalable de la cellule de renseignement financier ayant fourni les informations.
- 8 Lorsqu'elle transmet des informations ou des documents en application du présent article, la cellule de renseignement financier effectuant la transmission peut imposer des restrictions et des conditions quant à l'utilisation des informations à des fins autres que celles qui sont prévues au paragraphe 7. La cellule de renseignement financier destinataire se conforme à ces restrictions et conditions.
- 9 Lorsqu'une Partie souhaite utiliser des informations ou des documents transmis pour des enquêtes ou poursuites judiciaires aux fins visées au paragraphe 7, la cellule de renseignement financier effectuant la transmission ne peut refuser son accord pour une telle utilisation, à moins qu'elle ne puisse le faire sur la base de restrictions prévues par son droit national ou au titre des conditions visées au paragraphe 6. Tout refus de donner son accord est dûment expliqué.
- 10 Les cellules de renseignement financier prennent toutes les mesures nécessaires, y compris en matière de sécurité, pour garantir qu'aucune autre autorité, organisme ou service n'ait accès aux informations transmises conformément au présent article.
- 11 Les informations fournies sont protégées, conformément à la Convention du Conseil de l'Europe du 28 janvier 1981 pour la protection des personnes à l'égard du traitement automatisé des données à caractère personnel (STE n° 108) et compte tenu de la recommandation n° R (87) 15 du 15 septembre 1987 du Comité des Ministres du Conseil de l'Europe visant à réglementer l'utilisation de données à caractère personnel dans le secteur de la police, au moins par les mêmes règles en matière de confidentialité et de protection des données à caractère personnel que celles qui s'appliquent en vertu de la législation nationale applicable à la cellule de renseignement financier requérante.
- 12 La cellule de renseignement financier effectuant la transmission peut adresser des requêtes raisonnables sur l'emploi qui a été fait des informations transmises et la cellule de renseignements financiers réceptrice doit fournir, lorsque cela est faisable, des informations en retour sur ce point.
- 13 Les Parties indiquent l'unité qui fait office de cellule de renseignement financier au sens du présent article.

Article 47 – Coopération internationale pour le report de transactions suspectes

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législative ou autres qui se révèlent nécessaires pour permettre à sa cellule de renseignement financier d'initier en urgence, à la demande d'une cellule

de renseignement financier étrangère, une mesure de suspension ou de report de la conclusion d'une transaction en cours. Les conditions et la durée d'une telle mesure sont identiques à celles prévues par le droit interne de la cellule de renseignement financier requise pour le report des transactions.

- 2 La cellule de renseignement financier requise prend les mesures prévues au paragraphe 1 lorsqu'elle estime, sur la base des éléments développés communiqués par la cellule de renseignement financier requérante, que :
 - a la transaction est liée à une opération de blanchiment et que
 - b la transaction aurait été suspendue, ou la conclusion de celle-ci reportée si elle avait fait l'objet d'une déclaration d'opération suspecte au niveau national.

Chapitre VI – Suivi de la mise en œuvre et règlement des différends

Article 48 – Suivi de la mise en œuvre et règlement des différends

- 1 Le Conférence des Parties est responsable du suivi de la mise en œuvre de cette Convention. La Conférence des Parties:
 - a contrôle la mise en œuvre appropriée de cette Convention par les Parties;
 - b peut, à la demande d'une Partie, donner un avis sur toute question concernant l'interprétation et l'application de la Convention.
- 2 La Conférence des Parties exerce les missions prévues au paragraphe 1.a en utilisant les résumés publics disponibles du Comité d'experts restreint sur l'évaluation des mesures anti-blanchiment (Moneyval) (pour les Etats membres de Moneyval) et ceux du GAFI (pour les Etats membres du GAFI), complétés, le cas échéant, par des questionnaires d'auto évaluation périodiques. La procédure d'évaluation portera uniquement sur des domaines couverts par cette Convention qui ne sont pas déjà couverts par d'autres normes internationales, pour lesquelles des évaluations mutuelles sont réalisées par le GAFI et Moneyval.
- 3 Si la Conférence des Parties estime qu'elle a besoin d'informations complémentaires pour mener à bien ses missions, elle consulte la Partie concernée en s'appuyant, si elle en décide ainsi, sur les mécanismes et les procédures de Moneyval. La Partie concernée communique ensuite ses éléments de réponse à la Conférence des Parties. Sur la base de ces éléments, la Conférence des Parties détermine s'il convient de réaliser une évaluation plus approfondie de la situation de la Partie concernée. Ceci peut, mais ne doit pas nécessairement inclure des visites sur place par une équipe d'évaluation.
- 4 En cas de différend entre les Parties sur l'interprétation ou l'application de la Convention, les Parties s'efforceront de parvenir à un règlement du différend par la négociation ou tout autre moyen pacifique de leur choix, y compris la soumission du différend à la Conférence des Parties, à un tribunal arbitral qui prendra des décisions qui lieront les Parties au différend, ou à la Cour internationale de justice, selon un accord commun par les Parties concernées.
- 5 La Conférence des Parties adopte ses propres règles de procédure
- 6 Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe convoque la Conférence des Parties au plus tard un an après l'entrée en vigueur de la Convention. Des réunions périodiques sont ensuite tenues conformément aux règles de procédure adoptées par la Conférence des Parties.

Chapitre VII – Dispositions finales

Article 49 – Signature et entrée en vigueur

- 1 La Convention est ouverte à la signature des Etats membres du Conseil de l'Europe, de la Communauté européenne et des Etats non membres qui ont participé à son élaboration. Ces Etats ou la Communauté européenne peuvent exprimer leur consentement à être liés par:
 - a signature sans réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation; ou
 - b signature, sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation, suivie de ratification, d'acceptation ou d'approbation.
- 2 Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
- 3 La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date à laquelle six signataires, dont au moins quatre Etats membres du Conseil de l'Europe, auront exprimé leur consentement à être liés par la Convention, conformément aux dispositions du paragraphe 1.
- 4 Pour tout Signataire qui exprimera ultérieurement son consentement à être lié par la Convention, celle-ci entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de l'expression de son consentement à être lié par la Convention conformément aux dispositions du paragraphe 1.
- 5 Aucune Partie à la Convention de 1990 ne peut ratifier, accepter ou approuver la présente Convention sans se considérer liée au moins par les dispositions correspondant aux dispositions de la Convention de 1990, auxquelles elle est liée.
- 6 Dès l'entrée en vigueur de la Convention, les Parties à cette Convention, qui sont également Parties à la Convention de 1990 :
 - a appliqueront les dispositions de cette Convention dans leurs relations mutuelles;
 - b continueront à appliquer les dispositions de la Convention de 1990 dans leurs relations avec d'autres Parties à ladite Convention, qui ne sont pas Parties à cette Convention.

Article 50 – Adhésion à la Convention

- 1 Après l'entrée en vigueur de cette Convention, le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe pourra, après avoir consulté les Parties à la Convention, inviter tout Etat non membre du Conseil à adhérer à la présente Convention par une décision prise à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe et à l'unanimité des représentants des Parties ayant le droit de siéger au Comité.
- 2 Pour tout Etat adhérent, la Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de dépôt de l'instrument d'adhésion près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Article 51 – Application territoriale

- 1 Tout Etat ou la Communauté européenne pourra, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, désigner le ou les territoires auxquels s'appliquera la Convention.

- 2 Toute Partie pourra, à tout autre moment par la suite, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, étendre l'application de cette Convention à tout autre territoire désigné dans la déclaration. La Convention entrera en vigueur à l'égard de ce territoire le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la déclaration par le Secrétaire Général.
- 3 Toute déclaration faite en vertu des deux paragraphes précédents pourra être retirée, en ce qui concerne tout territoire désigné dans cette déclaration, par notification adressée au Secrétaire Général. Le retrait prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 52 – Relations avec d'autres conventions et accords

- 1 Cette Convention ne porte pas atteinte aux droits et obligations des Parties découlant d'instruments internationaux multilatéraux concernant des questions particulières.
- 2 Les Parties à la présente Convention pourront conclure entre elles des accords bilatéraux ou multilatéraux relatifs aux questions réglées par la présente Convention, aux fins de compléter ou de renforcer les dispositions de celle-ci ou pour faciliter l'application des principes qu'elle consacre.
- 3 Lorsque deux Parties ou plus ont déjà conclu un accord ou un traité sur un sujet couvert par la présente Convention, ou lorsqu'elles ont établi d'une autre manière leurs relations sur ce sujet, elles auront la faculté d'appliquer ledit accord, traité ou arrangement au lieu de la Convention, si cela facilite la coopération internationale.
- 4 Les Parties qui sont membres de l'Union européenne appliquent, dans leurs relations mutuelles, les règles de la Communauté et de l'Union européenne dans la mesure où il existe des règles de la Communauté ou de l'Union européenne régissant le sujet particulier concerné et applicables au cas d'espèce, sans préjudice de l'objet et du but de la présente Convention et sans préjudice de son entière application à l'égard des autres Parties.

Article 53 – Déclaration et réserves

- 1 Tout Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, formuler une ou plusieurs des déclarations prévues aux articles 3, paragraphe 2; 9, paragraphe 4; 17, paragraphe 5; 24, paragraphe 3; 31, paragraphe 2; 35, paragraphes 1 et 3; et 42, paragraphe 2.
- 2 Tout Etat ou la Communauté européenne peut également, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer qu'il n'appliquera pas, en tout ou en partie, les dispositions des articles 7, paragraphe 2, alinéa c; 9, paragraphe 6; 46, paragraphe 5; et 47.
- 3 Tout Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déclarer la manière dont il ou elle appliquera les articles 17 et 19 de cette Convention, eu égard notamment aux accords internationaux applicables dans le domaine de la coopération internationale en matière pénale. Il ou elle notifiera tout changement de cette information au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

- 4 Tout Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déclarer:
 - a qu'il ou elle n'appliquera pas l'article 3, paragraphe 4; ou
 - b qu'il ou elle appliquera l'article 3, paragraphe 4 seulement en partie; ou
 - c la manière dont il ou elle appliquera l'article 3, paragraphe 4.Il ou elle notifiera tout changement de cette information au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
- 5 Aucune autre réserve n'est admise.
- 6 Toute Partie qui a formulé une réserve en vertu de cet article peut la retirer en tout ou en partie, en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Le retrait prendra effet à la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.
- 7 La Partie qui a formulé une réserve au sujet d'une disposition de la Convention ne peut prétendre à l'application de cette disposition par une autre Partie; elle peut, si la réserve est partielle ou conditionnelle, prétendre à l'application de cette disposition dans la mesure où elle l'a acceptée.

Article 54 – Amendements

- 1 Des amendements à la Convention peuvent être proposés par chaque Partie et toute proposition sera communiquée par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe aux Etats membres du Conseil de l'Europe, à la Communauté européenne et à chaque Etat non membre qui a adhéré ou a été invité à adhérer à la présente Convention conformément aux dispositions de l'article 50.
- 2 Tout amendement proposé par une Partie est communiqué au Comité européen pour les problèmes criminels (CDPC) qui soumet au Comité des Ministres son avis sur l'amendement proposé.
- 3 Le Comité des Ministres examine l'amendement proposé et l'avis soumis par le CDPC, et peut adopter l'amendement à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe.
- 4 Le texte de tout amendement adopté par le Comité des Ministres conformément au paragraphe 3 du présent article est transmis aux Parties pour acceptation.
- 5 Tout amendement adopté conformément au paragraphe 3 du présent article entrera en vigueur le trentième jour après que toutes les Parties auront informé le Secrétaire Général qu'elles l'ont accepté.
- 6 Afin d'actualiser les catégories infractions mentionnés à l'annexe, ainsi que d'amender l'article 13, des amendements peuvent être proposés par toute Partie ou par le Comité des Ministres. Ils sont communiqués par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe aux Parties.
- 7 Après avoir consulté les Parties qui ne sont pas membres du Conseil de l'Europe et si nécessaire le CDPC, le Comité des Ministres peut adopter un amendement proposé en conformité avec le paragraphe 6 à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe. Cet amendement entrera en vigueur à l'expiration d'une période d'un an à compter de la date à laquelle il aura été transmis aux Parties. Pendant ce délai, toute Partie pourra notifier au Secrétaire Général une objection à l'entrée en vigueur de l'amendement à son égard.

- 8 Si un tiers des Parties a notifié au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe une objection à l'entrée en vigueur de l'amendement, celui-ci n'entre pas en vigueur.
- 9 Si moins d'un tiers des Parties a notifié une objection, l'amendement entre en vigueur pour les Etats contractants qui n'ont pas formulé d'objection.
- 10 Lorsqu'un amendement est entré en vigueur conformément aux paragraphes 6 à 9 du présent article et qu'une Partie a formulé une objection à cet amendement, celui-ci entrera en vigueur à l'égard de cette Partie le premier jour du mois suivant la date à laquelle elle aura notifié son acceptation au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Toute Partie qui a formulé une objection peut la retirer à tout moment en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
- 11 Si un amendement a été adopté par le Comité des Ministres, un Etat ou la Communauté européenne ne peut pas exprimer son consentement à être lié par la Convention sans avoir accepté, en même temps, les amendements.

Article 55 – Dénonciation

- 1 Toute Partie peut, à tout moment, dénoncer la présente Convention en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
- 2 La dénonciation prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.
- 3 Toutefois, la Convention continue de s'appliquer à l'exécution, en vertu de l'article 23, d'une confiscation demandée conformément à ses dispositions avant que la dénonciation ne prenne effet.

Article 56 – Notifications

Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera aux Etats membres du Conseil de l'Europe, à la Communauté européenne, aux Etats non membres qui ont participé à l'élaboration de cette Convention, à tout Etat invité à adhérer à celle-ci et à toute Partie à la Convention:

- a toute signature;
- b le dépôt de tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion;
- c toute date d'entrée en vigueur de la Convention conformément à ses articles 49 et 50;
- d toute déclaration ou réserve en vertu de l'article 53;
- e tout autre acte, notification ou communication ayant trait à la Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Warsaw, this 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non member States which have participated in the elaboration of the Convention and to any State invited to accede to it.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Varsovie, le 16 mai 2005, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe, à la Communauté européenne, aux Etats non membres qui ont participé à l'élaboration de cette Convention et à tout Etat invité à adhérer à celle-ci.

Certified a true copy of the sole original document, in English and in French, deposited in the archives of the Council of Europe.

Copie certifiée conforme à l'exemplaire original unique en langues française et anglaise, déposé dans les archives du Conseil de l'Europe.

Strasbourg, 22 September 2005

The Director General of Legal Affairs
of the Council of Europe,

Le Directeur Général des Affaires Juridiques
du Conseil de l'Europe,

Guy DE VEL

Annexe

- a la participation à un groupe criminel organisé;
- b le terrorisme, y compris le financement du terrorisme;
- c la traite d'êtres humains et le trafic illicite de migrants;
- d l'exploitation sexuelle, y compris celle des enfants;
- e le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes;
- f le trafic d'armes;
- g le trafic illicite de biens volés et autres biens;
- n la corruption;
- i la fraude et l'escroquerie;
- j la contrefaçon de monnaie;
- k la contrefaçon et le piratage de produits;
- l les crimes et les délits contre l'environnement;
- m les meurtres et les blessures corporelles graves;
- n l'enlèvement, la séquestration et la prise d'otages;
- o le vol;
- p la contrebande;
- q l'extorsion;
- r le faux;
- s la piraterie;
- t les délits d'initiés et la manipulation de marchés boursiers.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

— została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,

— jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona wraz z oświadczeniami złożonymi na podstawie artykułu 53 ustęp 1, 2 i 4b, artykułu 33 ustęp 2, artykułu 35 ustęp 3 oraz artykułu 42 ustęp 2,

— będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 30 maja 2007 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *J. Kaczyński*